

FESTIVAL ORGUE&nd 2025

Memòria

The poster features a central illustration of two birds, a male and a female, perched on a stylized organ console. The background is a light green with a subtle grid pattern. The text is arranged in columns around the central image, detailing the festival's schedule by season.

ORGUE&nd 26è

2025 FESTIVAL INTERNACIONAL PRINCIPAT D'ANDORRA

PRIMAVERA

- 18 abril***
Concert de Divendres Sant
MUSICA FICTA (ES)
RAÚL MALLAVIBARRENA director
ESTER CIUDAD orgue
A la llum de T. L. de VICTORIA
Missa de Passió
- 10 maig****
ALIZE MENDIZABAL (ES)
orgue
A la llum dels mestres
- 7 juny*****
CABANILLES CONSORT (ES)
PABLO MÁRQUEZ orgue i director
A la llum de L. B. CABANILLES

ESTIU

- 12 juliol***
JUAN DE LA RUBIA (ES)
orgue
A la llum del cinema:
El granet del Dr. Calzeart
- 9 agost***
ANGELA METZGER (ALE)
Orgue
A la llum de
L. S. BACH (I)
- 2 agost****
FABIO MACERA (IT)
orgue & saxofon
A la llum del barroc:
I el clàssic
- 13 setembre******
BENJAMIN ALARD (FR)
orgue
A la llum de
L. S. BACH (II)

TARDOR
HIVERN

- 11 octubre***
WAYNE MARSHALL (GER)
orgue
A la llum de W. MARSHALL
- 8 novembre***
PETER PLANVAVSKY (AUS)
orgue
A la llum de P. PLANVAVSKY
- 27 desembre***
Concert de Nadal
ALMA BETTENCOURT (FR)
orgue
A la llum de París

Reserva a: www.amicsdelsorgues.com
Entrada lliure amb col·locat

* Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella
** Església de Sant Iscle i Santa Victòria de la Massana
*** Església de Sant Pere Màrtir d'Escaldes-Engordany

Concerts a les 21:30 h

1. Memòria gràfica del festival
2. Activitats pedagògiques
3. Dossier de premsa
4. Memòria econòmica

ORGUE&nd

26è

2025

FESTIVAL INTERNACIONAL

PRINCIPAT D'ANDORRA

PRIMAVERA

18 abril *

Concert de Divendres Sant
MUSICA FICTA

(ES)

RAÚL MALLAVIBARRENA

director

ESTER CIUDAD

orgue

A la llum de T. L. de VICTORIA
Música de Passió

10 maig ***

ALIZE MENDIZABAL

(ES)

orgue

A la llum dels mestres

7 juny ***

CABANILLES

CONSORT

(ES)

PABLO MÁRQUEZ

orgue i direcció

A la llum de J. B. CABANILLES

ESTIU

12 juliol *

JUAN DE LA RUBIA

(ES)

orgue

A la llum del cinema:
El gabinet del Dr. Caligari

9 agost *

ANGELA METZGER

(ALE)

Orgue

A la llum de
J. S. BACH (II)

TARDOR HIVERN

11 octubre *

WAYNE MARSHALL

(GBR)

orgue

A la llum de W. MARSHALL

8 novembre *

PETER PLANAVSKY

(AUS)

orgue

A la llum de P. PLANAVSKY

27 desembre *

Concert de Nadal
ALMA BETTENCOURT

(FR) orgue

A la llum de París

A la llum de...

Reserva a: www.amicsdelsorgues.com
Entrada lliure amb col·lecta

* Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella
** Església de Sant Iscle i Santa Victòria de la Massana
*** Església de Sant Pere Màrtir d'Escaldes-Engordany

Concerts a les 21.30 h

Digitalitzat

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Amb el suport de

Diari d'Andorra

Bondia

el Periòdic

CADEIA PERMANENT

esfera

arthotel

Pyrenees

Andorra

Andorra

Andrea

XXVI Festival ORGUE&nd — A la llum de...

Memòria 2025

El lema *A la llum de...*, que va inspirar la XXVI edició del **Festival Internacional ORGUE&nd**, va convidar el públic i els intèrprets a explorar la música des de diversos angles. Cada programa del festival va oferir una mirada particular sobre un compositor, un estil o una tradició musical, tot il·luminant-ne la influència, la vigència i l'impacte en la interpretació actual.

El recorregut artístic va començar *A la llum de T. L. de Victoria*, un homenatge a la música de la Passió, on la devoció i l'expressivitat van convergir en un repertori d'intensa profunditat espiritual. Amb *A la llum dels mestres*, es van recordar les figures que han deixat empremta en generacions de músics, mentre que *A la llum de J. B. Cabanilles* va reconnectar el públic amb la riquesa de la música ibèrica per a tecla.

L'expressió cinematogràfica va prendre protagonisme amb *A la llum del cinema: El gabinet del Dr. Caligari*, on la música va dialogar amb el llenguatge visual per amplificar-ne el poder evocador. En un altre àmbit, *A la llum del barroc i el classicisme* va resseguir el camí de l'elegància i la retòrica musical, mentre que les dues sessions *A la llum de J. S. Bach* van oferir un viatge sonor a l'univers d'un dels grans pilars de la música occidental, explorat des de dues sensibilitats interpretatives diferents.

L'exploració estilística va continuar *A la llum de Wayne Marshall*, on la llibertat interpretativa i el ritme van marcar un discurs sonor vibrant. El concert *A la llum de Peter Planyavsky* va ser cancel·lat degut a una indisposició de l'organista, es reprogramarà la temporada del 2026. El festival culmina amb el concert *A la llum de París*, immers en l'efervescència cultural d'una ciutat que ha estat bressol de grans corrents musicals.

Aquest recorregut va demostrar que la llum pot simbolitzar la claredat i la comprensió d'una peça musical. Els intèrprets, en aprofundir en cada obra i desxifrar-ne l'estructura, les intencions del compositor i les emocions implícites, hi van aportar una nova llum que la va fer més viva i més accessible per a l'oient.

Aquesta metàfora es va fer palesa igualment en la pròpia arquitectura sonora dels programes. Les dinàmiques, els contrastos tonals i modals, i l'ús del clarobscur en la textura i l'harmonia van crear efectes de llum i ombra dins del discurs musical. Com en la pintura o en el cinema, la llum en la música es va manifestar en múltiples formes —subtil i matisada o intensa i dramàtica—, revelant capes de significat diferents en cada interpretació.

Finalment, la llum també va esdevenir símbol de transcendència i espiritualitat. Tant en la música sacra com en altres estils —del jazz a la música contemporània—, el festival va posar de relleu aquesta sensació de revelació, de moment lluminós, quan una nova sonoritat o una improvisació inesperada obrien un camí inexplorat. Escoltar música *a la llum de...* va significar, doncs, deixar-se guiar per la seva capacitat de revelar allò que sovint roman ocult —ja sigui en l'obra mateixa, en la seva història o en la manera com ressona en cadascun de nosaltres.

El **XXVI Festival ORGUE&nd** va ser, en definitiva, una invitació a redescobrir la música des de diferents prismes, deixant que cada concert guiés el públic cap a nous horitzons sonors i emocionals, tot reafirmant el paper d'aquest certamen com un espai de diàleg entre tradició i innovació, entre patrimoni i creació viva.

Ignacio Ribas Taléns
Director artístic del Festival ORGUE&ndç

PRIMAVERA

18 abril

A la llum de **TOMÁS LUIS DE VICTORIA (1548-1611)**

Officium Defunctorum 1605

Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella, 21.30 h

Concert de Divendres Sant

MUSICA FICTA (ES)

Raúl Mallavibarrena, director

Ester Ciudad, orgue

Lore Agustí (soprano I), **Carmina Sánchez** (soprano II),

Jorge E. García (alt),

Francisco Díaz Carrillo (tenor I), **Andrés Miravete**

(tenor II), **Ismael Arróniz** (baix)

PROGRAMA

Orgue

Johann Sebastian Bach (Alemanya, 1685-1750)

Fantasia i fuga en sol menor, BWV 542

Girolamo Frescobaldi

(Itàlia, 1583-1643)

de la *Messa della Madonna:*

Canzon dopo l'Epistola

Ricercar dopo il Credo

Toccata per l'Elevatione

(*) cor i orgue

ORGUE&nd
FESTIVAL INTERNACIONAL

26è

18 abril

Concert de Divendres Sant
MUSICA FICTA
(ES)

RAÚL MALLAVIBARRENA
director

ESTER CIUDAD
orgue

A la llum de T. L. de VICTORIA
Música de Passió

Església de Sant Esteve
d'Andorra la Vella

2025 Concerts a les 21.30 h
Entrada lliure amb collecta

PRINCIPAT D'ANDORRA

Cor

Lectio II ad Matutinum: Taedet animam meam

Tomás Luis de Victoria (Espanya, 1548-1611)

MISSA PRO DEFUNCTIS

Introito: Requiem aeternam Kyrie

Graduale

Offertorium

Sanctus/Benedictus

Agnus Dei

Communio: Lux aeterna

Motet: Versa est in luctum Libera me

Juan Francés de Iribarren (1699-1767)

Stabat Mater (*)

El Rèquiem de Tomás Luis de Victoria (1548-1611) és l'última obra que ens ha arribat d'aquest immens compositor avilès, la història del qual pertany tant a Itàlia com a Espanya.

El nom correcte seria Officium Defunctorum, ja que el Rèquiem, tot i ser-ne la part majoritària, no és l'única. Victoria va incloure una Lectio i un motet funerari, tots dos trets del Llibre de Job. Aquest fet és una declaració d'intencions, ja que tota l'obra desborda un profund i terrenal pessimisme. La seva composició es deu a la mort el 1603 de qui des de feia anys era la seva protectora, l'emperadriu Maria d'Àustria, reclosa a les Descalces Reials de Madrid; ell era el seu capellà privat. Victoria va dedicar els seus últims anys de vida, després de tornar d'Itàlia, a la seva labor en aquest cèntric convent madrileny, i després d'aquest Rèquiem, publicat el 1605, no va compondre –que sapiguem– res més. És, doncs, una obra que podem adjectivar com el seu «cant del cigne».

Sovint es parla de Victoria com d'un autor eminentment espiritual. I ho va ser, sens dubte, en moltes de les seves composicions, però sempre m'ha semblat injustament reduccionista, aquesta anàlisi. La música de Victoria és profundament

humana, ho és en el dolor, però també en l'exaltació. El seu gust per la retòrica i la descripció sonora del contingut del text és un senyal d'identitat que eleva el seu art molt per sobre dels grans autors del seu temps. Amb Victoria, el text ens parla amb commovedora nitidesa, i en el cas d'aquest Rèquiem, amb la serena convicció del drama perpetu que representa l'experiència de viure amb la condemna com a horitzó més probable.

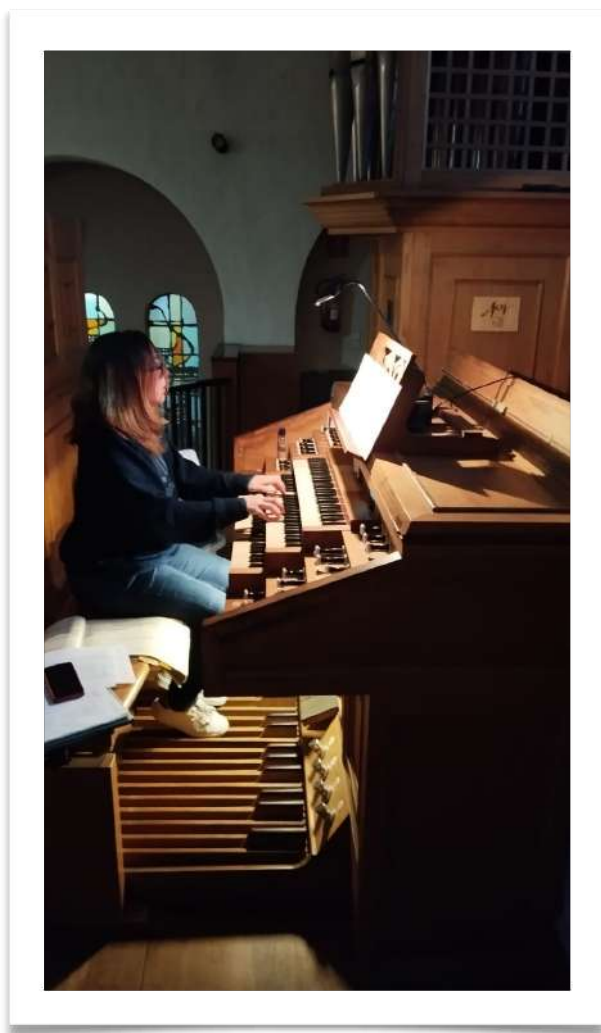
Raúl Mallavibarrena

MUSICA FICTA és un dels grups més destacats en la renovació de la música antiga a Espanya. Fundat el 1992, ha actuat en prestigiosos festivals d'Europa, Amèrica, Àfrica i Àsia. La seva discografia inclou vint-i-dues gravacions, amb reconeixements internacionals com el Millor disc de música espanyola 2004 per *Hispalensis* de Francisco Guerrero.

El seu fundador i director, **Raúl Mallavibarrena** (Oviedo, 1970), és especialista en música dels segles XV-XVIII i també dirigeix l'Ensemble Fontegara i el segell Enchiriadis. Ha ofert concerts arreu del món amb un ampli repertori, des de la música medieval fins a Monteverdi, Händel i Bach. La seva discografia inclou més de vint discos com a director i quaranta com a productor. Imparteix cursos en universitats i col·labora amb el Teatre Reial de Madrid.

Ester Ciudad, organista i musicòloga, ha cursat estudis superiors a Saragossa, la Rioja i Gant, i continua la seva recerca doctoral a Valladolid i Bordeus. És directora artística del Festival de Música Antiga Zaragoza Tres Culturas i del Cicle Internacional d'Orgue de Santa Engracia, a més de

professora i coordinadora en diversos centres musicals. Actualment, dirigeix el Fòrum Nacional de la Cultura i és assessora del Govern d'Aragó en ensenyaments artístics.

10 maig

A la llum dels mestres

Església de Sant Iscle i Santa Victòria de la Massana,
21.30 h

ALIZE MENDIZABAL (ES), orgue

PROGRAMA

Antonio de Cabezón (Espanya, 1510-1566)

Motet glossat: *Ave Maria de Josquín des Près*

Hernando de Cabezón (Espanya, 1561-1602)

Dulce Memoriae

Jan Pieterszoon Sweelinck (Holanda, 1562-1621)

Ricercar

Samuel Scheidt (Alemanya, 1587-1653)

Bergamasca, SSWV 560

Pietro Alessandro Gaspare Scarlatti (Itàlia, 1654-1725)

Partite variate sopra l'aria della Follia di Spagna

Giuseppe Domenico Scarlatti (Itàlia, 1685-1757)

Sonata en re menor, K1

Dietrich Buxtehude (Dinamarca-Alemanya, 1637-1707)

Passacaglia, BuxWV161

Johann Sebastian Bach (Alemanya, 1685-1750)

Preludi i fuga en do menor, BWV 546

Una de les relacions de més importància i que més defineix l'evolució d'un músic és probablement la que estableix amb els seus mestres, i encara que no podem afirmar que els grans compositors no ho haguessin estat sense l'existència dels qui d'una manera o una altra van guiar la seva formació, és evident que, en més o menys mesura, la seva influència es fa present en la seva obra. Aquest és el punt de partida d'aquest programa que seguidament presento i que mostra per parelles el treball d'alguns dels noms fonamentals de la música per a orgue o teclat dels segles XVI, XVII i XVIII en diferents escoles europees.

Alguns van tenir al mestre a casa. Vegeu el cas d'Antonio i Hernando de Cabezón o Alessandro i Domenico Scarlatti: no van haver de viatjar per formar-se ja des de nens amb el seu mestre, i el fet de ser fills del mestre els va obrir les portes en la seva carrera. D'altres, com Scheidt i com Bach, van rebre la seva primera formació a casa, però van buscar aprofundir els seus coneixements amb mestres que vivien considerablement apartats. Scheidt va viatjar a Amsterdam per estudiar amb Sweelinck i Bach va anar a Lübeck per conèixer el treball de Buxtehude, i tots dos van tornar transformats. Què hauria estat de tots ells sense els seus mestres?

ALIZE MENDIZABAL

organista titular del gran orgue Cavallé-Coll (1863) de la basílica de Santa Maria de Sant Sebastià

Nascuda a Sant Sebastià, inicia els seus estudis de piano i clavecí al Conservatori Superior de la seva ciutat i es forma en orgue al Conservatori de Baiona, on obté la Medalla d'Or i el Primer Premi de Perfeccionament. Becada per la Diputació de Guipúscoa, es perfecciona al CESMD de Tolosa de

Llenguadoc amb professors com Michel Bouvard i Jan Willem Jansen, i rep classes magistrals de grans organistes europeus.

Com a solista d'orgue, ha actuat a Europa, Àsia i Amèrica amb un repertori que abasta del barroc al segle XX. És professora a Musikene des del 2002 i ha impartit classes al CNR de Baiona. També ha aprofundit en la música medieval al CIMM Valldigna. Des del 2009 és organista titular del gran orgue Cavaillé-Coll (1863) de la basílica de Santa Maria de Sant Sebastià.

ORGUE&nd

FESTIVAL INTERNACIONAL
2025 PRINCIPAT D'ANDORRA

26è

PRIMAVERA

18 abril

Concert de Divendres Sant
MUSICA FICTA (ES)

RAÚL MALLAVIBARRENA director

ESTER CIUDAD orgue

A la llum de T. L. de VICTORIA.
Música de Passió

Església de Sant Esteve
d'Andorra la Vella

10 maig

ALIZE MENDIZABAL (ES)

orgue

A la llum dels mestres

Església de Sant Iscle
i Santa Victòria de la Massana

7 juny

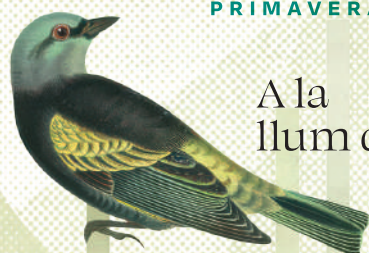
CABANILLES CONSORT (ES)

PABLO MÁRQUEZ

orgue i direcció

A la llum de J. B. CABANILLES

Església de Sant Pere Màrtir
d'Escaldes-Engordany

A la
llum de...

Concerts a les 21.30 h. Entrada lliure amb col·lecta Reserva a: www.amicsdelsorgues.com

7 juny

A la llum de JOAN CABANILLES (1644-1712)

Església de Sant Pere Màrtir d'Escaldes-Engordany,
21.30 h

CABANILLES CONSORT (ES)

Pablo Márquez, orgue i direcció

Miguel Bonal, Julia Chiner, Carlos Montesinos,

Oriol Casadevall, viola de gamba

Pau Ballester, percussió històrica

PROGRAMA

Joan Cabanilles (Espanya, 1644-1712)

Tocata de 5º tono (M386/33)

Tiento al buelo de 6º tono (M386/50)

Paseos 6º tono (M387.234)

* Tiento lleno de 6º tono

Pasacalles de 1º tono (M386/48)

* Tiento de primer tono en tercio a modo de Italia (M387.362)

Tiento de falsas de 1º tono (M387.159)

* Gallardas de primer tono (M387.141)

Pasacalles de 4º tono (M387.218)

Tiento 4º tono lleno (M387.162)

Corriente italiana (Jaca)

Pasacalles 3º tono (M387.356)

Tiento de Batalla de 5º tono (M386/10)

(*) orgue sol

Organista de la catedral de València durant la segona meitat del segle XVII i primera dècada del XVIII, Cabanilles és el compositor per a música d'orgue més prolífic que ha donat el barroc espanyol. El seu art no sols es caracteritza per l'abundància, sinó per la qualitat i el virtuosisme de la seva música. No obstant això, igual que amb Dietrich Buxtehude a Alemanya, cap dels manuscrits autògrafs s'ha conservat. Només còpies d'alumnes i admiradors, algunes de la mateixa època i altres de posteriors, ens han llegat part de la seva producció.

Com era costum en la notació organística de l'època, la gran majoria de les obres apareixen notades en tants pentagrames com veus tingués la composició. Si bé aquesta pràctica era comuna, fins i tot en compositors italians com Frescobaldi, també pot pressuposar que es tractés d'una mena de notació que en facilités la interpretació amb un conjunt instrumental.

Aquesta és l'aproximació del programa que el Cabanilles Consort presenta en aquesta ocasió. Refugiant-se en el repertori del compositor que dona nom a aquesta agrupació, un variat conjunt de danses i tientos, dividides en quatre blocs, ens traslladen al seu món instrumental. La fina ploma de Cabanilles, repleta d'elegància, energia i astúcia en l'ús de la dissonància, combina les sonoritats de l'orgue amb un consort de violes de gamba, conjunt instrumental documentat en la pràctica musical de la capella musical catedralícia durant el segle XVII. Sens dubte, una nova manera d'escoltar un repertori digne de ser més conegut.

Cabanilles
Consort

CABANILLES CONSORT

El **Cabanilles Consort**, fundat per Pablo Márquez Caraballo, organista de la catedral de València, és un grup especialitzat en la interpretació històricament informada del repertori dels segles XVII i XVIII. Pren el seu nom de Joan Baptista Cabanilles (1644-1712), destacat organista i compositor valencià.

ORGUE&nd

FESTIVAL INTERNACIONAL 2025

PRINCIPAT D'ANDORRA

26è

ESTIU

12 juliol

JUAN DE LA RUBIA

(ES) orgue

A la llum del cinema:

El gabinet del Dr. Caligari

Església de Sant Esteve
d'Andorra la Vella

2 agost

FABIO MACERA

(IT) orgue & saxofon

A la llum del barroc

i el classicisme

Església de Sant Iscle
i Santa Victòria de la Massana

9 agost

ANGELA METZGER

(ALE) orgue

A la llum de J. S. BACH (I)

Església de Sant Esteve
d'Andorra la Vella

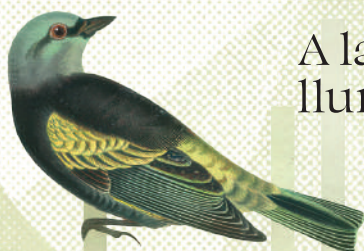
13 setembre

BENJAMIN ALARD

(FR) orgue

A la llum de J. S. BACH (II)

Església de Sant Pere Màrtir
d'Escaldes-Engordany

A la
llum de...

Concerts a les 21.30 h. Entrada lliure amb col·lecta Reserva a: www.amicsdelsorgues.com

Ha estat grup resident a la parròquia de Sant Nicolau de València i ha participat en projectes de recuperació de patrimoni musical, com *La Silvia* de Scarlatti. El seu projecte més recent, *A la llum de Cabanilles*, explora la música instrumental del compositor valencià adaptada per a consort de violes i orgue.

PABLO MÁRQUEZ CARABALLO

Organista de la catedral de València i catedràtic de clavecí del Conservatori Superior de Música de Castelló

Pablo Márquez es forma als conservatoris de València, Tolosa de Llenguadoc, Amsterdam i la Haia, on cursa els estudis de composició, orgue, clavecí i música antiga amb els professors Michel Bouvard, J. Willem Jansen, Pieter van Dijk, Fabio Bonizzoni, Patrick Ayrton i Ton Koopman. Ha estat guardonat amb la beca de l'Institut Valencià de la Música i la prestigiosa beca Huygens Scholarship del Ministeri d'Educació holandès. Márquez ha rebut diversos premis en concursos d'interpretació i composició, entre els quals cal destacar el Concurs Internacional d'Orgue Buxtehude, celebrat a Lübeck (Alemanya).

El setembre de 2017 aconsegueix el grau de doctor en Història per la Universitat de València (*Els orgues de la catedral de València durant els segles XVI-XXI. Història i evolució*) amb la qualificació d'excel·lent cum laude. Com a ponent i professor convidat ha participat en diverses acadèmies internacionals, entre les quals la Cornell University de Nova York, on va presentar una ponència sobre la influència de l'orgueneria valenciana en l'obra organística de J. B. Cabanilles. Actualment, Márquez combina la docència amb una intensa carrera com a concertista i investigador.

www.pmarquez.com

ESTIU

12 juliol

A la llum del cinema: El gabinet del Dr. Caligari
CINEMA amb música improvisada a l'orgue

Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella, 21.30 h

JUAN DE LA RUBIA (ES), orgue

El gabinet del Dr. Caligari

El gabinet del Dr. Caligari és considerada una de les primeres pel·lícules de terror de la història i una obra mestra de l'expressionisme alemany. Dirigida per **Robert Wiene**, destaca per la seva escenografia distorsionada, amb decorats pintats a mà que creen un ambient oníric i inquietant. La il·luminació, les ombres pronunciades i les actuacions exagerades contribueixen a una atmosfera de malson que va influenciar el cinema de terror i el gènere noir en dècades posteriors.

Argument. La història es presenta a través d'un relat subjectiu de Francis, un jove que explica com el misteriós Dr. Caligari arriba a una petita ciutat alemanya amb el seu somnàmbul Cesare, capaç de predir el futur. Quan es produeixen diversos assassinats, Francis sospita que Caligari utilitza Cesare per cometre'ls mentre aquest dorm. A mesura que investiga, descobreix que Caligari és en realitat el director d'un manicomi i utilitza Cesare com a eina criminal. No obstant això, el final de la pel·lícula revela un gir sorprenent: Francis és un pacient del manicomi i tota la història podria ser fruit de la seva ment trastornada.

Dades tècniques

- **Director:** Robert Wiene. **Títol original:** Das Cabinet des Dr. Caligari
- **Any de producció i estrena:** 26 de febrer de 1920 (Alemanya)
- **Guió:** Hans Janowitz i Carl Mayer. **Fotografia:** Willy Hameister
- **Gènere:** Terror, thriller psicològic, cinema expressionista alemany
- **Producció:** Decla-Film-Gesellschaft (Alemanya). **Durada:** Aproximadament 75 minuts

JUAN DE LA RUBIA

Organista titular de la basílica de la Sagrada Família, concertista i improvisador

És natural de la Vall d'Uixó (Castelló) i es va formar en diverses ciutats europees amb mestres com Óscar Candendo, Wolfgang Seifen, Michel Bouvard, Montserrat Torrent, Olivier Latry i Ton Koopman. Ha rebut cinc Premis Extraordinaris i importants guardons, com el primer premi del Concurs de Juventudes Musicales d'Espanya (2002) i el premi El Primer Palau (2004).

Ha actuat com a solista, director i acompanyant en una trentena de països en escenaris prestigiosos com el Konzerthaus de Berlín, l'Elbphilharmonie d'Hamburg, el Gewandhaus de Leipzig, catedrals com les de Colònia i Westminster i l'església de Saint-Sulpice de París. Ha col·laborat amb orquestres de renom, com la Freiburger Barockorchester i l'Orquestra Nacional d'Espanya, i ha treballat amb directors com Simon Rattle i Kazushi Ono.

També ha enregistrat amb artistes de prestigi, com Philippe Jaroussky, amb qui va gravar *Sacred Cantatas* (nominat als Grammy 2018). En els darrers anys s'ha especialitzat en la improvisació sobre cinema mut, amb pel·lícules com *Nosferatu* i *Metropolis*.

2 agost

A la llum de l'ànima

Església de Sant Iscle i Santa Victòria de la Massana,
21.30 h

FABIO MACERA (IT), orgue
& **WATARU HIRAI** (JP), saxofon, guanyador 1r premi
Sax Fest, 2025

Programa

A la llum de l'ànima

Wilhelm Friedemann Bach (1710-1784)

Partita di Signore Steltzen

(Ouverture, Air Italien, Bourrée, Menuet I e II)

Marcel Dupré (1886-1971)

De 79 Chorals, Op.28

- *Auf meinen lieben Gott*
- *Helft mir Gottes Güte preisen*
- *In dir ist Freude*
- *Komm, heiliger Geist, Herre Gott*

Bjarne Slogedal (1927-2014)

Variacions su un'aria popular norvegese

Koral - Song - Fløyteljud - Langeleik - Frygde Song

Eugène Bozza (1905-1991)

- De 12 Étude Caprice, Op.60: *I. Moderato - 4. Recitativo*
- *Aria*

Maurice Duruflé (1902-1986)

Hommage à Jean Gallon

Jehan Alain (1911-1940)

Ballade en mode phrygien

ORGUE&nd
FESTIVAL INTERNACIONAL

26è

2 agost

FABIO MACERA
(IT) orgue & saxofon

**A la llum del barroc
i el classicisme**

**Església de Sant Iscle
i Santa Victòria de la Massana**

Concerts a les 21.30 h
Entrada lliure amb col·lecta

2025 PRINCIPAT D'ANDORRA

Ennio Morricone (1928-2020)

D'amore si muore

Massimo Berzolla (1963)

Your Life

Jean Joseph Mouret (1682-1738)

Da Sinfonies de Fanfares

- Rondeau

A la llum de l'ànima és una proposta musical que traça un viatge sonor a través dels segles i dels estats de l'esperit, connectant ànimes creadores molt diverses, però unides per la recerca de l'expressió profunda i sincera. El repertori que s'hi presenta és un diàleg entre l'arrel barroca i la sensibilitat contemporània, entre la tradició litúrgica i la veu interior dels compositors.

Wilhelm Friedemann Bach (1710–1784)

Fill primogènit de Johann Sebastian Bach, Wilhelm Friedemann destaca per una personalitat creativa lliure i poc acomodada a les convencions del seu temps. La Partita di Signore Steltzen és un exemple d'estil galant i preclàssic, on la dansa barroca evoluciona cap a una major expressivitat. L'obertura i les danses que la segueixen ens introdueixen a un món refinat, de formes elegants i melodies amb una gràcia natural, que anuncien els canvis musicals imminents del segle XVIII.

Marcel Dupré (1886–1971)

Gran organista i pedagog francès, Dupré va escriure 79 Choral amb una exploració espiritual del repertori coral protestant. Les peces escollides per aquest programa parteixen de melodies luteranes, tractades amb gran llibertat harmònica i expressiva. Aquestes miniatures mostren l'art de Dupré de transformar la senzillesa coral en una expressió de gran profunditat espiritual.

Bjarne Slogedal (1927–2014)

Mestre noruec de l'orgue, Slogedal es nodreix del folklore nòrdic per escriure les seves Variazioni su un'aria popolare norvegese. Cada moviment es basa en motius tradicionals i evoca sonoritats populars

- Fløyteljod imita els sons d'una flauta tradicional.
- Langeleik fa referència a l'instrument de corda folklòric noruec.
- Frygde Song és un cant de joia final.

Aquestes variacions il·lustren la connexió entre música culta i arrel popular, amb colors tímbrics que reflecteixen la naturalesa i l'ànima escandinava.

Eugène Bozza (1905–1991)

Conegut pel seu llenguatge clar i expressiu, Bozza ofereix en les Études-Caprices una síntesi d'exigència tècnica i llibertat emocional. El primer estudi (Moderato) i el quart (Recitativo), junts amb l'Aria, exploren una gamma expressiva molt àmplia: des de la serenor melòdica fins a l'eloqüència declamatorià.

Maurice Duruflé (1902–1986)

Amb Hommage à Jean Gallon, Duruflé ret tribut al seu mestre d'harmonia al Conservatori de París. És una obra breu però d'un refinament exquisit, amb harmonies subtils i un lirisme contingut que reflecteix l'elegància clàssica del compositor.

Jehan Alain (1911–1940)

Músic d'esperit lliure i profundament original, mort prematurament a la Segona Guerra Mundial, Alain ens ofereix una Ballade en mode phrygien plena de misteri. L'ús del mode frigi, arcaïtzant i inquietant, dona a l'obra una aura arcaica i espiritual, gairebé improvisada, que sembla sorgida directament de l'ànima.

Ennio Morricone (1928–2020)

Amb D'amore si muore, el mestre italià del cinema ens mostra la seva capacitat de tocar emocions universals amb recursos musicals senzills però intensament efectius. L'amor, el dolor i la bellesa s'entrellacen en aquesta peça plena de delicadesa melòdica.

Massimo Berzolla (1963)

Your Life és una obra contemporània que dialoga amb la música de cinema i la música minimalista. Amb un to introspectiu i líric, Berzolla evoca els camins de la vida amb una melodia que creix i es transforma com el pas del temps.

Jean Joseph Mouret (1682–1738)

El conegut Rondeau de les Sinfonies de Fanfares és una pàgina barroca festiva i triomfal. Popularitzada pel món audiovisual, tanca el concert amb brillantor i optimisme, connectant el barroc francès amb l'imaginari col·lectiu modern.

FABIO MACERA és organista, musicòleg i divulgador cultural. Es va formar al Conservatori G. Cantelli de Novara amb el mestre E. Traverso i ha aprofundit en repertoris diversos amb figures destacades com H. Vogel, Chr. Stembridge i G. Bovet. Ha actuat a catedrals emblemàtiques com Notre-Dame de París i La Madeleine, i ha enregistrat diversos CD per segells com Brilliant Classics. Compagina l'activitat concertística amb la recerca i la catalogació d'instruments històrics. És president de Rapallo Musica i organista titular de l'històric orgue Serassi de Borzonasca.

WATARU HIRAI és un jove saxofonista originari de Hyōgo (Japó), guardonat internacionalment amb premis com el 1r premi al Concurs Internacional de Saxòfon d'Andorra i el 4t premi al prestigiós Concurs Adolphe Sax de Dinant. Ha actuat com a solista amb orquestres de renom i es forma actualment al Conservatori Nacional Superior de Música i Dansa de París. Forma part del Quatuor La Fusion i ha rebut el suport de fundacions artístiques nipones i europees.

9 agost

A la llum de J.S. BACH (I)

Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella, 21.30 h
ANGELA METZGER (ALE), orgue

Johann Sebastian Bach (Alemanya, 1685-1750)
Tocata, adagi i fuga en do major, BWV 564

Daniel Glaus (Suïssa, 1957)
Toccatacet. Sette versetti per organo piccolo (1986)

Johann Sebastian Bach (1685-1750)
Coral partita sobre: *Christ, der du bist der helle Tag*,
BWV 766
(*Crist, tu que ets el dia lluminós*)

Dietrich Buxtehude (Dinamarca-Alemanya, 1637-1707)
Tocata en re menor, BuxWV 155

Johann Sebastian Bach (1685-1750)
Coral: *Vor deinen Thron tret' ich hiermit*, BWV 668
(*Davant del teu tron em presento*)

Franz Liszt (Hongria, 1811-1886)
Preludi i fuga sobre B-A-C-H (sib-la-do-si)

La influència de Johann Sebastian Bach s'estén al llarg dels segles il·luminant les obres de compositors tant anteriors com posteriors. Aquest programa explora el seu llegat a través de música que ressona amb el seu geni, sigui de manera directa o en esperit.

La vetllada comença amb la Tocata, adagi i fuga en do major, BWV 564, una obra mestra de contrast i expressió en tres moviments. A continuació, Toccatacet de Daniel Glaus (1986) ofereix una reflexió moderna sobre les grans tocatas d'orgue dissolent-les «en un mar de silenci» a través de set versos delicats i transparents. En paral·lel, la partita oral sobre Christ, der du bist der helle Tag, BWV 766 de Bach es desplega en set variacions.

Dietrich Buxtehude, per a qui el jove Bach va caminar més de 400 quilòmetres per escoltar-lo, és representat per la seva Tocata en re menor, BuxWV 155, una obra improvisadora i vibrant que probablement va inspirar les tocatas de Bach. El moment de recolliment arriba amb el coral Vor deinen Thron tret' ich hiermit, BWV 668, abans que el programa es tanqui amb el brillant Preludi i fuga sobre B-A-C-H de Franz Liszt.

A través d'aquestes obres, la llum de Bach travessa el temps i connecta passat, present i futur.

ANGELA METZGER

professora d'orgue a la Hochschule für evangelische Kirchenmusik Bayreuth

Va estudiar música sacra i interpretació d'orgue amb Edgar Krapp i Bernhard Haas a la Universitat de Música i Arts Escèniques de Munic. Des del 2023 és professora d'orgue a la Hochschule für evangelische Kirchenmusik Bayreuth.

Angela Metzger actua internacionalment com a organista de concert i solista amb orquestres com la Helsinki Philharmonic Orchestra, l'Essener Philharmoniker i la WDR Sinfonieorchester Köln. Amb la Gürzenich-Orchester Köln ha actuat a la Kölner Philharmonie, el London Southbank Centre i l'Elbphilharmonie Hamburg. Ha ofert recitals en sales com la Philharmonie Essen, la Konzerthaus Berlin, la Musashino Civic Cultural Hall de Tòquio i la Royal Opera House Muscat, i ha estat convidada a festivals com Toulouse les Orgues, Quincena Musical i Varaždin Baroque Festival.

El seu repertori abasta des del Renaixement tardà fins a la música contemporània, i col·labora regularment amb compositors com Betsy Jolas, Mark Andre i Moritz Eggert. La seva trajectòria està documentada en enregistraments per a BR, WDR i Deutschlandfunk, així com en produccions discogràfiques.

Guardonada en nombrosos concursos d'orgue, inclòs el Concurs Internacional de Música ARD, ha rebut el Bayernwerk Kulturpreis i el Bayerischer Kunstförderpreis.

13 setembre

A la llum de J. S. BACH (II)

Església de Sant Pere Màrtir d'Escaldes-Engordany,
21.30 h

BENJAMIN ALARD (FR), orgue

PROGRAMA

Transcripcions concertants

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Concert en la menor, BWV 593
(Basat en l'original de Vivaldi)

Sonata en trio núm. 4 en mi menor, BWV 528

Sonata en trio núm. 6 en sol major, BWV 530

Tocata, adagi i fuga en do major, BWV 564

El programa A la llum de J.S. Bach ens convida a endinsar-nos en el seu llegat organístic a través de diferents formes musicals que ell va dominar i transformar. Aquest programa posa en relleu la diversitat i la riquesa de l'obra per a orgue de Bach, una música que, segles després, continua captivant per la seva bellesa, complexitat i emoció. Amb cada interpretació, ens apropem una mica més a la llum d'un dels genis més grans de la música occidental.

Johann Sebastian Bach va estudiar amb el seu germà gran i va exercir com a organista a Arnstadt, Mulhausen i Weimar. A Weimar va adaptar diversos concerts italians per a orgue, com el Concert en la menor, basat en una obra de Vivaldi. Bach el va transformar amb un estil més contrapuntístic i una estructura en tres moviments: un allegro rítmic, un adagio líric i un allegro virtuós amb doble pedal.

Les Sonates en trio, compostes probablement per a la formació del seu fill Wilhelm Friedemann, són obres exigents en què cada veu té una importància equitativa. La Sonata en mi menor, BWV 528, té tres moviments amb estructures fugades i relacions amb altres obres de Bach, com la Cantata BWV 76. La Sonata en sol major, BWV 530, presenta un primer moviment en forma de rondó, un segon amb ritme de siciliana i un tercer amb una combinació de formes ABA i rondó.

La Tocata, adagi i fuga en do major, BWV 564, destaca per la seva espectacularitat. La tocata inclou passatges de pedal impressionants, similars als que Bach va improvisar davant el príncep de Hesse-Cassel. L'adagi, en la menor, s'assembla a una ària lírica amb acompanyament imitatiu de cordes. La fuga, de caràcter animat, evoluciona cap a una escriptura cada cop més concertant i virtuosa i culmina en una secció brillant que reprèn l'estil inicial de la tocata.

BENJAMIN ALARD

titular de l'orgue Bernard Aubertin de l'església Saint-Louis-en-l'Île de París

L'univers de Benjamin Alard és el de la música de Johann Sebastian Bach, i aquesta connexió musical li va valer el primer premi al Concurs Internacional de Clavicèmbal de Bruges el 2004. Atret des de molt jove pels misteris de l'orgue, va estudiar amb Louis Thiry i François Ménessier als conservatoris de Dieppe i Rouen. A París, sota la guia d'Elisabeth Joyé, va descobrir el repertori per a clavicèmbal. El 2003 va ingressar a la Schola Cantorum de Basilea, on es va formar amb Jörg-Andreas Bötticher, Jean-Claude Zehnder i Andrea Marcon.

Des del 2005 és l'organista titular de l'orgue Bernard Aubertin de l'església Saint-Louis-en-l'Île de París, on ofereix recitals dedicats a la música de Bach. El 2017 va iniciar amb Harmonia Mundi l'enregistrament de la integral de l'obra per a teclat sol de Bach, un projecte monumental que s'estendrà durant més de deu anys. Actualment, ja se n'han publicat nou volums d'un total de disset.

Benjamin Alard actua regularment als principals centres musicals del món, de París a Tòquio, passant per Boston, Madrid, Barcelona i diverses ciutats d'Alemanya, Suïssa i Bèlgica.

ORGUE&nd

TARDOR/HIVERN

A la llum de...

FESTIVAL INTERNACIONAL
2025 PRINCIPAT D'ANDORRA

26è

11 WAYNE
octubre **MARSHALL**
(GBR)
orgue
A la llum de W. MARSHALL

8 PETER
novembre **PLANYAVSKY**
(ÀUS)
orgue
A la llum de P. PLANYAVSKY

27 Concert de Nadal
desembre **ALMA**
BETTENCOURT
(FR) orgue
A la llum de París

Església de Sant Esteve
d'Andorra la Vella

Concerts a les 21.30 h. Entrada lliure amb col·lecta Reserva a: www.amicsdelsorgues.com

TARDOR-HIVERN

11 octubre

A la llum del WAYNE MARSHALL

Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella, 21.30 h

WAYNE MARSHALL(GBR), *orgue*

Wayne Marshall (Anglaterra, 1961)

Improvisació. Entrada

Andrew Ager (Canadà, 1962)

Tocata i fuga

Joseph Bonnet (França, 1884 - 1944)

Songe d'enfant (El somni d'un nen)

Franz Schmidt (Hongria, 1874-1939)

Preludi i fuga en re major

Olivier Messiaen (França, 1908-1992)

O sacrum Convivium (Oh, banquet sagrat)

Johann Sebastian Bach (Alemanya, 1685-1750)

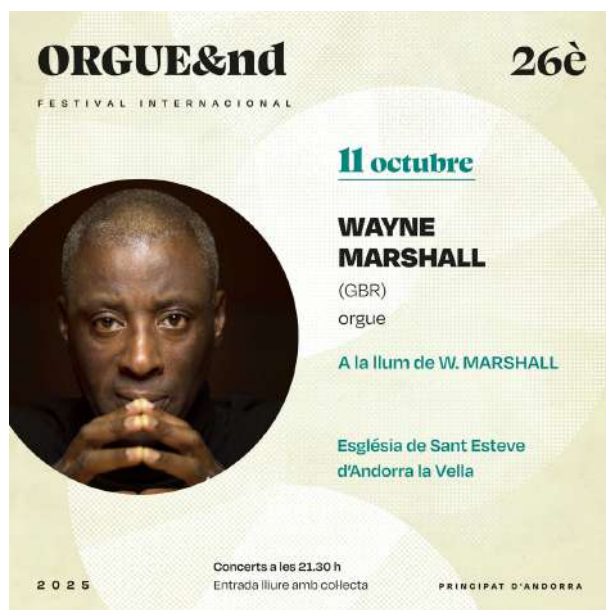
Tocata i fuga en re menor, BWV 565

(Cadència improvisada en la fuga)

Wayne Marshall (Anglaterra, 1961)

Improvisació: *Sinfonia en Jazz*

(4 moviments)

Aquest programa proposa un viatge apassionant i ple de contrastos pel repertori organístic, combinant obres mestres de diferents èpoques amb la creativitat espontània de la improvisació. Wayne Marshall, reconegut per la seva versatilitat i mestria en aquest art, presenta una proposta innovadora que fusiona tradició i modernitat i ofereix una experiència captivadora tant per als amants de l'orgue com per a aquells que busquen una interpretació fresca i dinàmica.

El concert s'inicia amb una Entrada improvisada que estableix una connexió immediata entre l'interpret i l'instrument i convida el públic a submergir-se en una experiència sonora única. A continuació, la Tocata i fuga d'Andrew Ager i Rosace d'Henri Mulet transporten l'audiència cap a paisatges sonors majestuosos, combinant brillantor tècnica i profunditat expressiva.

El programa segueix amb dos preludis i fugues que il·lustren diferents visions del gènere: la de Franz Schmidt, amb una escriptura postromàntica rica i complexa, i la de J.S. Bach, amb el monumental Preludi i fuga en mi bemoll major, BWV 552, conegut com St. Anne, que simbolitza la culminació del contrapunt i l'equilibri formal. Marshall aprofita aquesta obra per enllaçar-la amb una improvisació inspirada en la mateixa peça, demostrant el seu diàleg personal amb els grans mestres del passat.

La dimensió simfònica arriba amb fragments de la Sisena Simfonia de Charles-Marie Widor, una obra icònica que captura l'esplendor i la grandiositat de l'orgue romàntic francès. El recital conclou amb una última improvisació de Marshall que reafirma la seva filosofia interpretativa basada en la llibertat creativa i la interacció immediata amb el públic i l'instrument. Tanca així un programa vibrant que celebra tant la tradició com l'expressió personal en el món de l'orgue.

WAYNE MARSHALL

Organista, director d'orquestra, compositor i improvisador

Marshall va néixer a Oldham, Lancashire, de pares originaris de Barbados. Va començar els estudis de piano als tres anys i va escoltar música d'orgue regularment quan era un nen a través dels serveis de l'església dominical, que va despertar el seu interès per aquest instrument. Va estudiar a l'Escola de Música de Chetham, Manchester, de 1971 a 1979. Marshall va continuar els seus estudis musicals al Royal College of Music, on va tenir una beca de la Fundació, i va ser en paral·lel intèrpret d'orgue a la capella de Sant Jordi, al Castell de Windsor. Va fer estudis de postgrau a la Hochschule für Musik de Viena de 1983 a 1984.

Marshall ha treballat com a organista i artista associat del Bridgewater Hall de Manchester. El 2004 va oferir el recital d'orgue inaugural al nou Walt Disney Concert Hall, Los Angeles. També a Los Angeles, l'octubre de 2004, va estrenar el concert per a orgue de James MacMillan *A Scotch Bestiary* amb l'Orquestra Filharmònica de Los Angeles sota la direcció d' Esa-Pekka Salonen. Marshall ha aparegut com a organista a la BBC Proms.

Ha ocupat càrrecs de director convidat principal de l'Orquestra Simfònica de Milà Giuseppe Verdi, a partir de 2007. Marshall va ser director en cap del WDR Funkhausorchester entre 2014 i 2020. Va dirigir el primer concert de la Chineke! Orquestra, la primera orquestra negra i minoritària ètnica professional d'Europa, al Queen Elizabeth Hall de Londres el setembre de 2015. El 2004, va rebre un doctorat honorari de la Universitat de Bournemouth. Es va convertir en membre del Royal College of Music el 2010. L'octubre de 2016 va ser un dels guardonats amb el Premi Jubileu d'Or Barbados pels seus serveis a la música.

Marshall va ser nomenat Oficial de l'Orde de l'Imperi Britànic (OBE) el 2021.

8 novembre

A la llum de PETER PLANYAVSKY

Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella, 21.30 h
PETER PLANYAVSKY (ÀUS), *orgue*

Concert cancel·lat per indisposició de l'organista

ORGUE&nd
FESTIVAL INTERNACIONAL

26è

8 novembre

PETER PLANYAVSKY
(ÀUS)
orgue

A la llum de P. PLANYAVSKY

Església de Sant Esteve
d'Andorra la Vella

2025

Concerts a les 21.30 h
Entrada lliure amb collecta

PRINCIPAT D'ANDORRA

27 desembre

A la llum de París

Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella, 21.30 h

Concert de Nadal

ALMA BETTENCOURT (FR)

A la llum de París

Jean Langlais (França, 1907-1991)

Te Deum

Marcel Dupré (França, 1886-1971)

Preludi i fuga en sol menor

Maurice Duruflé (França, 1902-1986)

Prélude, adagio et choral varié sur le Veni Creator

Olivier Messiaen (França, 1908-1992)

Communion (*Messe de la Pentecôte*)

Jean-Pierre Leguay (França, 1939)

Final de la *Sonata núm. 1 per a orgue*

El programa A la llum de París explora la diversitat dels llenguatges i de les formes de la gran escola d'orgue francesa del segle XX posant en valor la filiació dels compositors francesos d'aquest segle. En efecte, els cinc compositors es coneixen tots: Olivier Messiaen i Jean Langlais són alumnes de Marcel Dupré, Jean-Pierre Leguay és alumne d'Olivier Messiaen i Maurice Duruflé és ajudant de Marcel Dupré al Conservatori.

És interessant observar que només seixanta-dos anys separen el Preludi i fuga en sol menor de Dupré de la Primera Sonata de Leguay. En aquesta època, la majoria dels organistes reputats eren titulars d'un orgue a París: Jean Langlais a Sainte-Clotilde, Marcel Dupré a Saint-Sulpice, Maurice Duruflé a Saint-Etienne-du-Mont, Olivier Messiaen a la Trinitat i Jean-Pierre Leguay a Notre-Dame. Aquests orgues i aquests llocs han inspirat o suggerit, evidentment, idees de composicions, religioses o profanes.

En aquest programa trobareu tres obres d'inspiració religiosa: Himne d'acció de gràcies de Langlais (paraphrase gregorienne), el coral variat sobre el Veni Creator (himne de la Pentecosta) de Duruflé, que s'inspira en la tradicional alternança (alternatim) en la missa entre el cant pla (gregorià) i l'orgue, i la comunió de la Missa de la Pentecosta de Messiaen. Les obres de Dupré i Leguay són d'inspiració profana; la primera utilitza la forma clàssica del preludi i fuga i la segona desenvolupa una forma lliure en dos moviments.

ALMA BETTENCOURT

Concertista d'orgue i piano

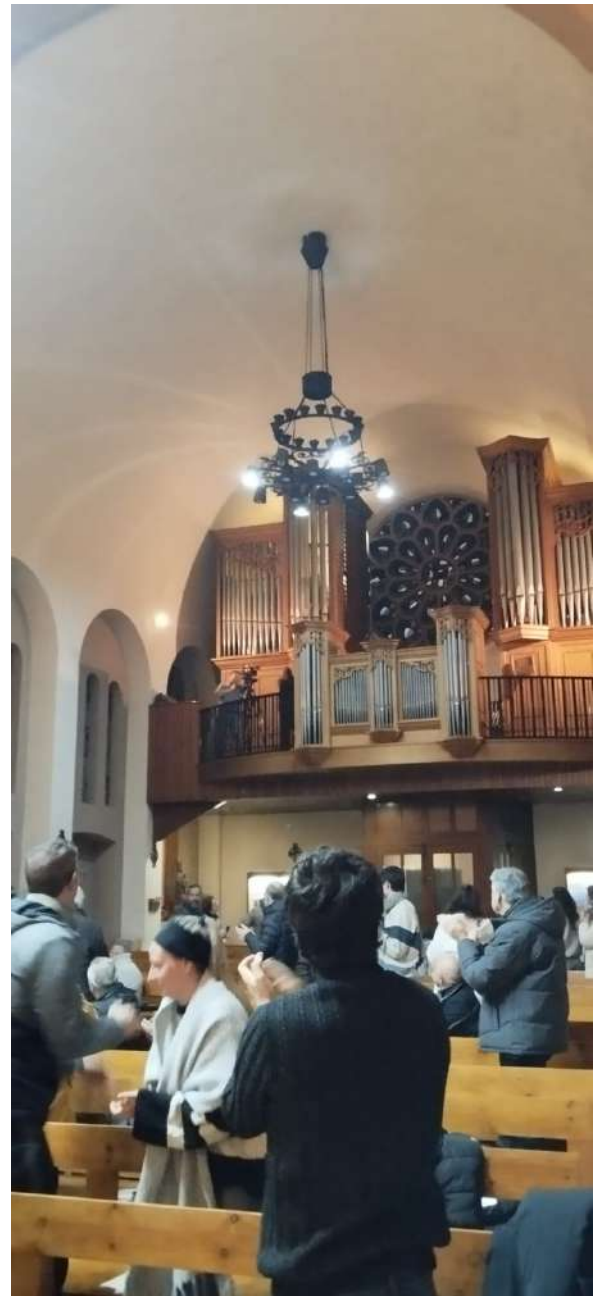
Nascuda el 2004, inicia els estudis de piano als cinc anys. A partir del 2014, estudia piano amb Elena Rozanova al CRR de París i, des del 2016, orgue amb Éric Lebrun al CRR de Saint-Maur-des-

Fossés, on obté el DEM el 2019. Continua la seva formació al Conservatori de París (CNSMDP) amb Olivier Latry i Thomas Ospital en orgue, i amb Emmanuel Strosser i Cécile Hugonnard-Roche en piano. El 2023 obté la Llicenciatura en Interpretació d'orgue i el 2024 guanya el 3r Premi i el Premi Gaston Litaize al Concurs Internacional d'Orgue del Canadà.

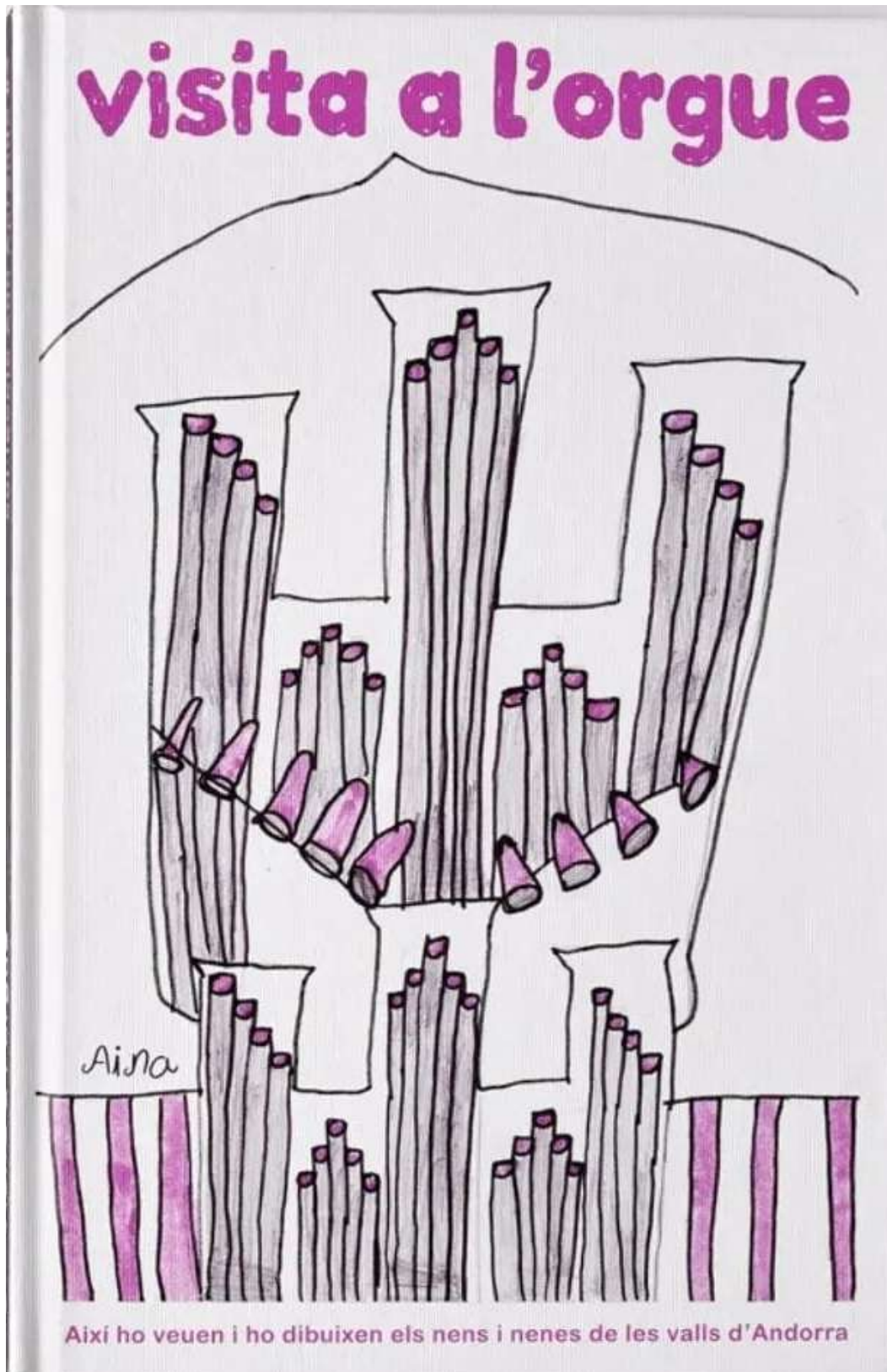
Guardonada en diversos concursos internacionals de piano, destaca el 1r Premi al Concurs de París (2013) i al Concurs de Piano Contemporani d'Orléans (2017). Ha actuat en festivals i sales prestigioses com la Philharmonie de París, Saint-Sulpice, l'Auditori de Lió i en ciutats com Montreal, Lausana i Lübeck. També col·labora amb compositors actuals i ha estrenat obres de Michel Boédec.

En l'àmbit discogràfic, ha participat en enregistraments col·lectius dedicats a l'orgue Cavallé-Coll de Montmartre i a l'obra per a orgue d'Olivier Messiaen (Forlane, 2022).

2) Activitats pedagògiques

Juliol de 2025

Cultura

Novetat bibliogràfica

La canalla visita un gegant

Noranta infants descobreixen –i ens ajuden a (re)descobrir– l'orgue. L'han visitat, dibuixat i creat el llibre 'Visita a l'orgue'

A. D.
ANDORRA LA VELLA

Una casa, una cabana al bosc, un castell o una fortalesa. O, al contrari, una música immensa que es pot enregistrar i guardar en un aparell petitó per gaudir-la en qualsevol lloc. Noranta infants d'Andorra la Vella, Escaldes-Engordany i la Massana han conegut els orgues que precisament allotgen les seves parròquies, els han conegut, han preguntat sobre ells –la més habitual, si mai no m'equivoco quan toco–, explicava l'organista Ignacio Ribas Taléns–, han reflexionat i els han dibuixat. El resultat, aquest volum profusament il·lustrat que edita la valenciana Media Vaca (el 2018 va rebre el Premi Nacional a la Mejor Labor Editorial Cultural) i que ahir es presentava a La Trencà.

"No, no, jo l'orgue no el coneixia abans", admetia la Beth, una de les joves més escolars convertida en coautora del volum. Ella toca l'ukelele a l'escola (és alumna del Sant Ermengol) i d'entrada aquell gegant que li van presentar a l'església Sant Pere Màrtir li va semblar "prou estrany". Però si la majestuositat d'aquest gegant dels instruments ja impressiona, el so la va deixar aclaparada, hi afegia. "Aquell so tan greu em va en-

Ribas i els editors, amb tres dels juveníssims il·lustradors.

Media Vaca publica el resultat de les investigacions infantils

cantar, vaig sentir de seguida que em calmava". Tota una experiència que, aconsella, "tothom caldria que tingui... i que tothom es llegeixi el llibre", exhorta sense manies.

L'Aleix, que estudia a l'Escola Andorrana d'Escaldes, la seva parròquia, relata una experiència ben similar. "Vaig flipar en veure aquell instrument tan enorme, i així que va començar a sonar vaig veure que és una música única". Ben lluny de la flauta i la guitarra que ell ha tocat fins al moment.

En Yuri (col·legi Sagrada Família) podria ser el més entusiasta dels tres, si és que hi ha gradació possible en

l'admiració que han desenvolupat per l'orgue. Però és que ell afirma que voldrà ser organista. Una idea fugissera? "No, no, n'estic convençut", afirma. L'havia sentit en algun ofici religiós, explica, però ben bé no es feia una imatge real d'on sortia aquella música. "M'agradava molt sentir-la, però no em feia massa idea de com era l'instrument: un piano? amb alguna cosa com un tambor? No sabia".

Si el gruix del volum està confegit amb els dibuixos infantils –nens d'entre vuit i onze anys–, la part didàctica s'hi afegeix amb els comentaris de Ribas Taléns, que fa una ullada tant a la història de

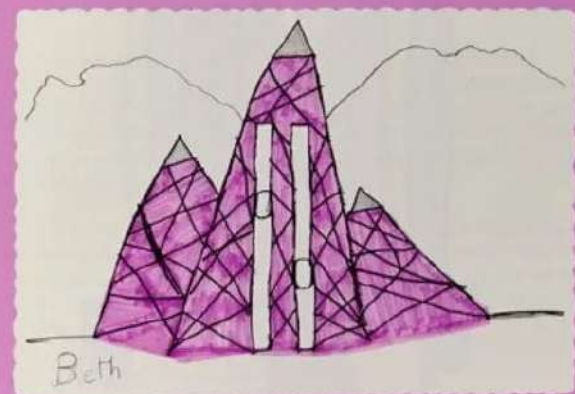
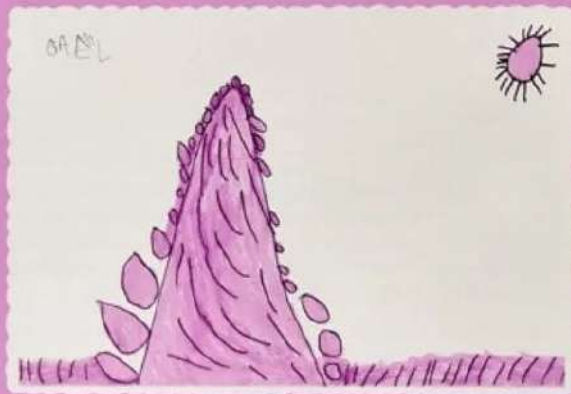
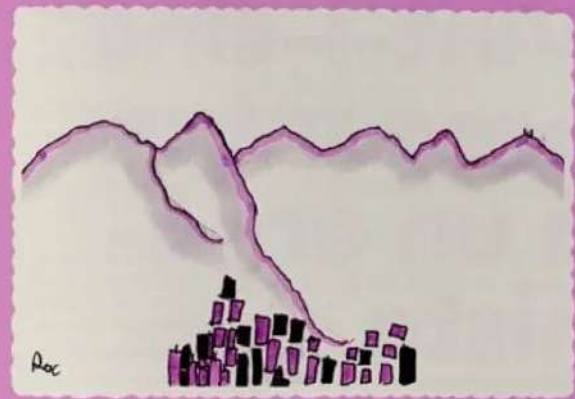
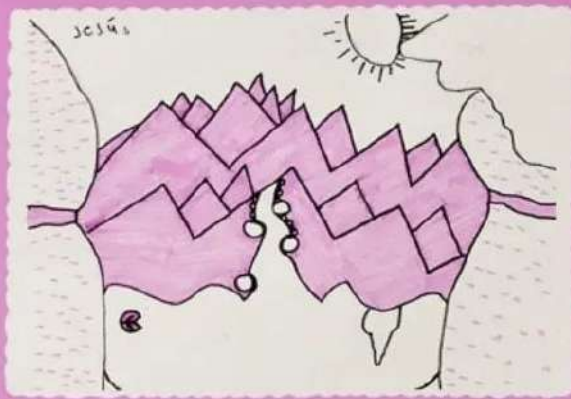
l'instrument com a les explicacions de com funciona, de la seva estructura. Ideal per a petits i no tan petits. O per emportar-se de regal, "un trosset d'Andorra que volti pel món", proposava l'editora, Begoña Lobo. De fet, ja un exemplar ha marxat cap Alemanya sota el braç d'Angela Metzger, l'organista alemanya que dissabte a la nit protagonitzava el concert del XXVI Festival Orgue&nd a l'església Sant Esteve d'Andorra la Vella. Els textos són en català, per descomptat, però amb aquesta vocació de fer-se veure més enllà, el volum inclou una petita separata amb la traducció al castellà.

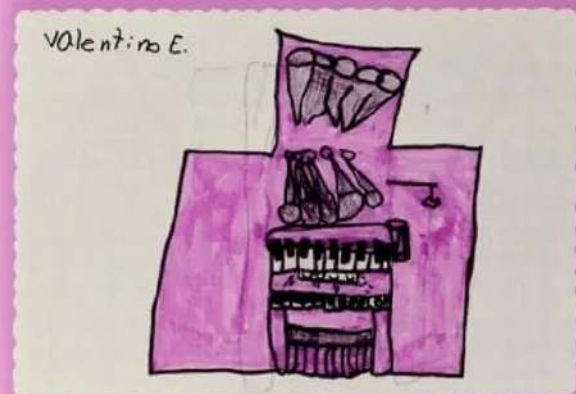
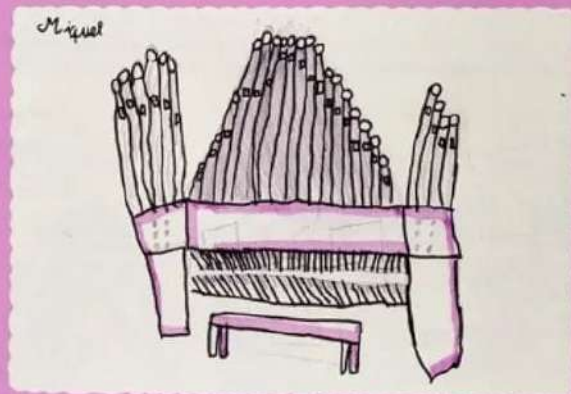
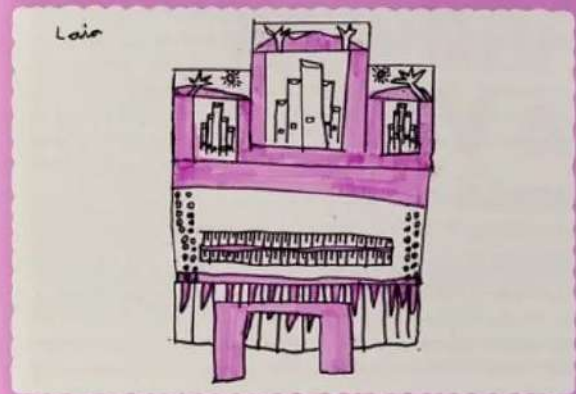
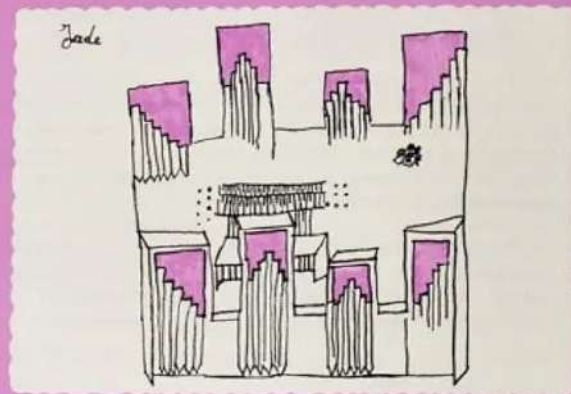

Presentació del Llibre VISITA a l'ORGUE, editat per *Media Vaca*, amb els dibuixos de 90 nens d'Andorra que van visitar els nostres orgues

Les valls d'Andorra

L'orgue de La Madama te uns dibuixos molt bonics i representen les 4 passions, amb nos, flutes, ventades, flutes reanes i ocellots.

Com que mai para el no, podem fer un acord amb molta notes i molta dita, i el no requiesc i requiesc i requiesc...

3. Dossier de Premsa

Diari d'Andorra

Andorra la Vella

El 26è Festival Orgue&nd compatarà amb deu concerts de grans figures internacionals

El certàmen, sota el lema "A llum de..." començarà Divendres Sant

El director de Cultura, Joan-Marc Joval; la cònsol menor, Olalla Losada; l'arxiprest de les Valls, mossèn Ramon Sàrries; el director artístic, Ignacio Ribas i el conseller de Cultura, Valentí Closa.M.R.

Andorra la Vella
Creat:

Actualitzat:
07.04.2025 | 14:29

Interpretacions de J.S. Bach, jazz i, fins i tot, música contemporània. Arrenca la 26a edició del Festival Internacional Orgue&nd que, organitzat pels comuns de la capital, Escaldes-Engordany i la Massana, juntament amb el ministeri de Cultural i l'Associació Amics dels Orgues de les Valls d'Andorra, començarà el Divendres Sant i oferirà un total de deu concerts pensats per a tot tipus de públic sota el lema "A la llum de...". Deu propostes que es distribuïran en tres temporades -primavera, estiu i, finalment, una tercera amb tardor i hivern- que comptaran amb la presència d'organistes mediàtics i de primer nivell provinents d'Espanya, Itàlia, Alemanya, Àustria, França i Gran Bretanya. "El tema del lema 'A la llum de...', en realitat fa referència a posar en relleu aquestes partitures una mica més enllà del que és el paper en si, ja que no tenen gaire valor si no són interpretades a la llum de la nostra perspectiva actual com a intèrprets. És aquesta

visió d'unió entre el passat i el present" ha comentat el director del festival, **Ignacio Ribas**.

Ribas, qui ha explicat que un dels objectius principals del festival és fer de l'orgue un instrument viu i present, que connecti amb la societat actual i que sigui accessible a tothom, ha avançat que la programació comptarà amb propostes tan especials com el concert 'Musica Ficta' del director **Raúl Mallavibarren**, on es podrà apreciar un alt nivell de música vocal; la presència de grans solistes com **Angela Metzger** o **Wayne Marshall**, que presentarà un programa molt eclèctic que inclourà també música jazz; el concert de **Juan de la Rubia**, que posarà la banda sonora a la pel·lícula de cinema mut 'El Gabinete del doctor Caligari' que es projectarà en directe; o la jove promesa francesa de 21 anys **Alma Bettencourt**, que recentment ha guanyat la prestigiosa plaça a la residència de Radio France.

Mossèn **Ramon Sàrries**, també present a la presentació del certamen, ha anunciat que el festival comptarà amb la publicació de dues obres: un nou llibre d'alta qualitat sobre els orgues d'Andorra i una publicació amb els dibuixos dels orgues del país que han fet alumnes de centres educatius. "Des del ministeri de Cultura vam renovar el conveni amb el festival l'any passat, no només per l'alt nivell de les propostes que s'hi programen, sinó també per la seva vocació pedagògica i la difusió que es fa d'aquest instrument" ha comentat el cap d'àrea d'Acció Cultural **Joan Marc Joval**. "Vull destacar la sort que tenim per ser el punt de trobada de molts organistes de tot el món. Volem continuar apostant per aquest festival per la feina que es fa per situar Andorra, la Massana i Escaldes-Engordany a l'altura d'un festival internacional" ha apuntat, per la seva banda, la cònsol menor d'Andorra la Vella, **Olalla Losada**.

Andorra la Vella serà, doncs, una de les principals seus del festival, ja que l'església de Sant Esteve acollirà sis dels deu concerts. També hi haurà concerts a l'església de Sant Iscle i Santa Victòria de la Massana i a l'església de Sant Pere Màrtir d'Escaldes-Engordany.

Sant Esteve recuperarà l'antic harmònim

Durant la presentació del certamen també s'ha comentat que s'està restaurant l'antic harmònim d'Andorra la Vella, que estava en desús i que estarà disponible d'aquí a uns quatre mesos per ser utilitzat com a instrument a l'església. Potser es col·locarà a una capella de l'església, però encara no està clar. De fet, mossèn **Sàrries** ha comentat que va ser una donació d'una família del país i que, actualment, a Andorra n'hi ha tres, tots mal conservats. La idea és anar-los restaurant progressivament.

FESTIVAL ORGUE&ND

Juan de la Rubia improvisarà sobre un clàssic del cinema

L'organista Juan de la Rubia.Festival orgue&nd

Andorra la Vella

Creat:

Actualitzat:

07.07.2025 | 06:16

L'església de Sant Esteve d'Andorra la Vella acollirà dissabte 12 de juliol a dos quarts de deu de la nit una proposta artística singular dins del Festival Orgue&nd: la projecció del film clàssic *El gabinete del Dr. Caligari* (1920), amb acompanyament musical improvisat en directe a l'orgue a càrrec del reconegut organista **Juan de la Rubia**. Aquesta experiència fusiona el cinema mut expressionista alemany amb la creativitat de la improvisació musical contemporània, tot oferint al públic un viatge emocional i estètic únic. La pel·lícula, considerada una obra mestra de la història del cinema, destaca pel seu estil visual inquietant, ple de formes distorsionades i ombres, que trobaran ressò en el llenguatge sonor creat en directe per l'organista. De la Rubia, organista titular de la basílica de la Sagrada Família de Barcelona, és una figura destacada del panorama musical europeu.

XXI Festival Orgue&nd. A la llum de J.S. Bach (II)

Festival orgue&nd

Creat:

Actualitzat:
13.09.2025 | 06:51
ETIQUETES:

LA PROPOSTA DEL DIA

‘XXVI FESTIVAL ORGUE&ND. A LA LLUM DE J.S. BACH (II)’

El programa A la llum de J.S. Bach ens convida a endinsar-nos en el seu llegat organístic a través de diferents formes musicals que ell va dominar i transformar. Hora: 21.30 h.

Església de Sant Pere Màrtir. Escaldes-Engordany

Bondia

Cultura

Andorra la Vella

Cultura

Nacional

Un miracle de vent i tubs

La 26a edició obre amb l'‘Ofici de Difunts’, de Victoria, i té en Wayne Marshall la gran estrella A. L.

dl., 07/04/2025

Musica Ficta obrirà el 18 d'abril la programació amb el tradicional concert de Divendres Sant. (Bondia)

El torn del director, intèrpret, compositor i improvisador Wayne Marshall serà l'11 d'octubre. (Bondia)

A Ignasi Ribas, l'ànima d'aquest autèntic miracle que és el Festival internacional d'orgue, li cau la bava quan parla de Wayne Marshall: "A diferència dels pianistes més mediàtics del moment, ell no és només un gran repertorista, sinó que a més d'intèrpret és compositor, director i improvisador, i tot en grau d'excel·lència. Està un esglaó per sobre d'ells". Doncs aquest portent musical –Ribas no és precisament un home que regali floretes– desfilarà l'11 d'octubre per l'arxiprestal de Sant Esteve amb un repertori que combinarà obres de Schmidt, Widor i naturalment Bach –aquest curs es commemora el 340è aniversari del seu naixement– amb temes contemporanis (Ager, Mulet) i de collita pròpia i una improvisació que Ribas somia de l'estil de la de *Rhapsody in Blue* que s'ha viralitzat a les xarxes, perquè estem parlant d'un tastaolletes que a banda dels clàssics té una especial dèria pel jazz. Vagin buscant-lo al YouTube i sàpiguen que en paral·lel al concert oferirà unes classes magistrals als alumnes del conservatori. Per si s'hi volen apuntar.

El britànic és el plat fort d'un programa d'altra banda monumental, que sota el lema *A la llum de...* oferirà entre el 18 d'abril i el 27 de desembre vuit vetllades de primeríssim nivell. La primera de totes, a càrrec de Musica Ficta, una de les grans formacions actuals de música antiga. En la línia de les dues edicions anteriors –l'*Stabat Mater* de Pergolesi i música sacra de Bach i Couprin– aquesta obrirà Divendres Sant amb l'*Ofici de Difunts* de Vitoria (1605), patum de l'orgue barroc espanyol i europeu: una vetllada polifònica amb sopranos, tenors, alt i baix– que es complementarà amb la reglamentària *Fantasia* de Bach i tres fragments de la *Messa della Madonna* de Frescobaldi. Un festival per als amants del barroc.

L'altra gran proposta del programa arribarà el 7 de juny a Sant Pere Màrtir d'Escaldes, amb una integral de Cabanillas a càrrec, és clar, de Cabanillas Consort, amb direcció de Pablo Márquez, percussió i, atenció, viola de gamba per quadruplicat. Parlem de Juan Bautista Cabanillas (1644-1712), que va ser organista de la catedral de València i un dels tresors amagats de l'orgue

barroc –a l’altura dels grans organistes coetanis, insisteix– de qui Ribas porta segles predicant la bona nova.

Els ho dèiem, que el d’aquesta 26a edició era un programa descomunal, i només portem tres cites. N’hi ha set més: l’organista basca Alize Mendizábal, titular de la basílica de Santa Maria de Sant Sebastià, compareixerà amb un repertori que ret homenatge als mestres: Antonio de Cabezon, del seu fill, Hernando; Gaspari Scarlatti, del seu fill, Domenico, però també Jan Sweelinck, de Samuel Scheidt, i naturalment, la dupla sagrada, Buxtehude de Bach. Serà el 10 de maig a Sant Iscle. Saltarem fins al 12 de juliol, amb Juan de la Rubia, organista titular de la Sagrada Família i un clàssic del festival, que compareix aquesta vegada com a improvisador: posarà el fil musical de *El gabinet del doctor Caligari*, el megaclàssic de l’expressionisme alemany dirigit per Robert Wiene.

Hi haurà dos concerts, dos, consagrats a Bach, ja s’ha dit que se’n commemora el 340è aniversari, amb la concertista alemanya Angela Mezger (Sant Esteve, 9 d’abril) i el francès Benjamin Alard, titular de Saint Louis en Île de París (Sant Pere Màrtir, 13 de setembre), un tour de force contemporani dels que tant agraden a Ribas amb l’austríac Peter Planyavsky, que interpretarà només obra seva (Sant Esteve, 8 de novembre), i el raconet de l’estrella emergent de l’orgue mundial, Alma Bettencourt, que als 21 anys acaba de guanyar la plaça d’organista de Radio France, com si parléssim d’una càtedra (Sant Esteve, 27 de desembre).

Pot haver-hi un programa millor. Pot. Però no a mil quilòmetres a la rodona.

(Reserves a www.amicsdelsorgues.com).

Els tres orgues tindran monografia

L’altra bona notícia del Festival la va donar l’arxipreste de les Valls en nom de l’Associació Amics dels Orgues: a finals d’any Anem recollirà en una monografia de gran format, *Els orgues d’Andorra (i les seves esglésies)* la història i característiques dels tres instruments de tubs que hi ha al país, el neoclàssic de Sant Esteve, el romàntic de Sant Pere Màrtir, i l’ibèric de Sant Iscle.

Bondia

La canalla visita un gegant

Noranta infants descobreixen –i ens ajuden a (re)descobrir– l’orgue. L’han visitat, dibuixat i creat el llibre ‘Visita a l’orgue’

A. D.

dt., 12/08/2025

Ribas i els editors, amb tres dels joveníssims il·lustradors. (A. D.)

Una casa, una cabana al bosc, un castell o una fortalesa. O, al contrari, una música immensa que es pot enregistrar i guardar en un aparell petitó per gaudir-la en qualsevol lloc. Noranta infants d’Andorra la Vella, Escaldes-Engordany i la Massana han conegut els orgues que precisament allotgen les seves parròquies, els han conegut, han preguntat sobre ells –“la més habitual, si mai no m’equivoco quan toco”, explicava l’organista Ignacio Ribas Taléns–, han reflexionat i els han dibuixat. El resultat, aquest volum profusament il·lustrat que edita la valenciana Media Vaca (el 2018 va rebre el Premi Nacional a la Mejor Labor Editorial Cultural) i que ahir es presentava a La Trencà.

“No, no, jo l’orgue no el coneixia abans”, admetia la Beth, una de les joveníssimes escolars convertida en coautora del volum. Ella toca l’ukelele a l’escola (és alumna del Sant Ermengol) i d’entrada aquell gegant que li van presentar a l’església Sant Pere Màrtir li va semblar “prou estrany”. Però si la majestuositat d’aquest gegant dels instruments ja impressiona, el so la va deixar aclaparada, hi afegia. “Aquell so tan greu em va encantar, vaig sentir de seguida que em calmava”. Tota una experiència que, aconsella, “tothom caldria que tingués... i que tothom es llegeixi el llibre”, exhorta sense manies.

Bondia ndorrana d'Escaldes, la seva parròquia, relata una experiència
dell instrument tan enorme, i així que va començar a sonar vaig
lluny de la flauta i la guitarra que ell ha tocat fins al moment.

En Yuri (col·legi Sagrada Família) podria ser el més entusiasta dels tres, si és que hi ha gradació possible en l'admiració que han desenvolupat per l'orgue. Però és que ell afirma que voldrà ser organista. Una idea fugissera? “No, no, n'estic convençut”, afirma. L'havia sentit en algun ofici religiós, explica, però ben bé no es feia una imatge real d'on sortia aquella música. “M'agradava molt sentir-la, però no em feia massa idea de com era l'instrument: un piano? amb alguna cosa com un tambor? No sabia”.

Si el gruix del volum està confegit amb els dibuixos infantils –nens d'entre vuit i onze anys–, la part didàctica s'hi afegeix amb els comentaris de Ribas Taléns, que fa una ullada tant a la història de l'instrument com a les explicacions de com funciona, de la seva estructura. Ideal per a petits i no tan petits. O per emportar-se de regal, “un trosset d'Andorra que volti pel món”, proposava l'editora, Begoña Lobo. De fet, ja un exemplar ha marxat cap Alemanya sota el braç d'Angela Metzger, l'organista alemanya que dissabte a la nit protagonitzava el concert del XXVI Festival Orgue&nd a l'església Sant Esteve d'Andorra la Vella. Els textos són en català, per descomptat, però amb aquesta vocació de fer-se veure més enllà, el volum inclou una petita separata amb la traducció al castellà.

Juan de la Rubia: “El cinema mut és fantàstic per trencar els tòpics sobre l’orgue”

El Festival ORGUE&nd obre la temporada d’estiu amb una proposta singular i captivadora

Ignacio Ribas Taléns

dj., 10/07/2025

Juan de la Rubia. (May Zircus)

El Festival ORGUE&nd obre la temporada d’estiu amb una proposta singular i captivadora: la projecció d’‘El gabinet del Dr. Caligari’, obra fundacional del cinema expressionista alemany, amb acompanyament musical improvisat en directe a l’orgue a càrrec de Juan de la Rubia, un dels organistes més reconeguts del panorama europeu actual. Dissabte, 21.30 hores, a Sant Esteve.

Com et vas iniciar en el món de la improvisació sobre cinema mut?

La primera vegada que vaig escoltar una improvisació a l’orgue sobre una pel·lícula de cinema mut va ser al Festival Toulouse les Orgues, i va ser tota una revelació per a mi. Veure com la música es fusionava amb les imatges expressionistes em va marcar profundament. La pel·lícula que es projectava aquell dia era Faust, i, curiosament, va ser la primera sobre la qual em vaig atrevir a improvisar, primer en petit comitè, i després davant del públic, un cop vaig tenir la confiança i la certesa que tenia una bona acceptació.

Què et va atraure de ‘El gabinet del Dr. Caligari’ per convertir-lo en la teva propera proposta d’improvisació?

La seva atmosfera única i l’estètica tan marcada de l’expressionisme. És una pel·lícula que et convida a explorar sons foscos, tensos, plens de contrastos. Els decorats deformats, el joc d’ombres, la psicologia dels personatges... Tot plegat et dona una llibertat musical immensa.

Quin procés segueixes per preparar una sessió d’improvisació sobre una pel·lícula com aquesta?

El primer que faig és veure la pel·lícula diverses vegades, però des d’una mirada analítica, gairebé d’estudi. Em paro en escenes concretes, retrocedeixo, les torno a mirar, intento entendre bé el ritme intern i el desenvolupament dramàtic. A partir d’aquí, començo a imaginar un univers sonor: alguns motius, textures, idees que puguin tornar. Però sempre deixo un marge important per a la sorpresa i per al que pugui sorgir en directe, que és on realment neix la màgia de la improvisació.

Com descriuries l'ambient sonor que vols crear per a Caligari?

Un ambient inquietant, amb tensions extremes i contrastos marcats. Hi haurà moments molt lírics i d'altres d'una tensió gairebé insuportable. Vull fer servir timbres poc habituals, jugar amb el silenci i amb el ritme intern de cada escena per amplificar l'experiència emocional de l'espectador.

Quins recursos expressius ofereix l'orgue per afrontar una estètica tan expressionista?

L'orgue és en si mateix un instrument orquestral. Pots passar d'un fil de veu gairebé inaudible a una massa sonora aclaparadora. En el cas d'El gabinet del Dr. Caligari, aquesta gamma de registres és ideal per dibuixar el seu món torbat i obsessiu. A més, l'orgue de Sant Esteve d'Andorra la Vella facilita molt aquesta varietat tímbrica, cosa que enriqueix la improvisació i converteix l'experiència en una vivència sonora única.

Quines diferències hi ha entre una interpretació clàssica i una improvisació com la d'aquest concert?

Quan interpretes una obra clàssica, parteixes d'una partitura i treballes per transmetre el que l'autor va escriure, amb la teva pròpia sensibilitat. En canvi, en una improvisació, tot es crea en aquell moment. Això exigeix una atenció absoluta, una connexió molt forta amb la pel·lícula i amb el públic. És més arriscat, però també molt més lliure i immediat.

L'orgue pot sorprendre fora del context litúrgic. Com reacciona el públic davant d'aquest format?

Amb sorpresa i entusiasme. Molta gent descobreix que l'orgue pot ser expressiu, suggeridor, fins i tot divertit. El cinema mut és una via fantàstica per trencar tòpics i mostrar que aquest instrument pot emocionar profundament en un context totalment diferent del litúrgic.

Has improvisat sobre altres pel·lícules de cinema mut. Quines t'han resultat més inspiradores fins ara?

Sí, he improvisat sobre Nosferatu, Metròpolis, Faust, La passió de Joana d'Arc –una joia absoluta–, i també sobre pel·lícules menys conegudes com Au bonheur des dames o El ladrón de guante blanco, una de les primeres pel·lícules mudes rodades a les Canàries. Cadascuna d'aquestes obres té una energia diferent, però Caligari destaca per la seva intensitat psicològica i per com et demana un llenguatge musical propi.

Com encaixa aquest projecte dins la teva trajectòria artística actual?

Fa temps que treballo en alguns projectes que miren d'ampliar els límits del repertori organístic, i la improvisació és una eina fonamental per fer-ho. Improvisar sobre cinema mut em permet explorar nous camins artístics i connectar amb públics diversos. És una manera de fer créixer el llenguatge musical actual des de l'orgue i enriquir la meva trajectòria de forma molt natural.

Participar a l'ORGUE&nd, què li suposa?

És un honor i una gran alegria, ja que les activitats musicals al voltant de l'orgue a Andorra han significat sempre molt per a mi. Mitjançant cursos d'orgue organitzats per aquesta associació, vaig entrar en contacte amb professors que després han significat molt per a mi. També els diferents concerts que he pogut fer al Festival m'han fet créixer. Poder-hi participar amb una proposta com aquesta és molt especial per a mi.

Quin missatge t'agradaria transmetre al públic que viurà aquesta experiència en viu?

Que es deixin portar. Que vinguin amb els ulls i les orelles ben oberts, sense expectatives fixes, disposats a deixar-se sorprendre. La música i la imatge es trobaran en directe, i cada espectador viurà aquesta trobada a la seva manera.

Tens algun projecte futur relacionat amb la improvisació i el cinema que ens puguis avançar?

Sí, estic treballant en una nova proposta amb Amanecer, de Murnau, una pel·lícula que m'ha fascinat des de fa temps i que encara no he improvisat mai en directe. I també estic explorant idees més contemporànies, amb projeccions abstractes i música improvisada. Sens dubte, aquest diàleg entre so i imatge té encara molt per oferir.

Bondia

Benjamin Alard, organista: “L’orgue ha sigut des dels grecs un instrument essencialment profà”

Pròxima cita del festival d’orgue: demà a Sant Pere Màrtir amb Benjamin Alard, organista titular de Saint-Louis-en-l’île de París. Hi desgranarà un programa íntegrament consagrat a Bach, amb transcripcions de Vivaldi i d’altres inspirades en transcripcions “imaginàries”.

A. L.

dv., 12/09/2025

Benjamin Alard, organista. (Bondia)

Hem escoltat a Bach desenes de vegades, però no ens en cansem mai. Per què?

Perquè el seu llenguatge musical encara ens és proper, i també perquè des que es va escriure la seva música ha creuat el temps amb diferents intèrprets que sempre tenen un enfocament diferent.

A més d’escoltar-lo, el toca, i Bach és la seva especialitat. Com evitar caure en la rutina?

Per la meua banda, sempre toco diferents instruments durant els concerts: orgue, clavicèmbal, clavicordi, claviorganum... Això m’obliga a qüestionar-me cada cop que m’hi acosto.

Quines peces interpretareu dissabte a Sant Pere Màrtir?

Un programa titulat Transcripcions de concerts que compara transcripcions segons Vivaldi i peces inspirades en transcripcions imaginàries: Sonates en trio i tocata, Adagio i Fuga...

Cada òrgan és diferent. Fins a quin punt el resultat d’un concert depèn de la teva adaptació a l’instrument?

És fonamental, hem d'intentar entendre el millor possible l'instrument d'acord amb el lloc on serveix la música.

Dissabte tocarà a Sant Pere Màrtir d'Escaldes, però estem molt orgullosos del nostre George Danion de Sant Esteve, modernitzat el 2012. Tocaria avui Bach amb un instrument informatitzat?

No ho crec, però no es pot descartar l'especulació, potser en l'àmbit dels experiments.

És correcte considerar Bach com el punt d'inflexió de la música clàssica, el moment en què la música antiga deixa de ser antiga?

Bach encara es correspon amb el llenguatge harmònic que va aparèixer a finals del segle XVII i que ens continua parlant.

Hi ha qui considera que l'orgue és un instrument essencialment religiós.

De fet, l'orgue va ser "escollit per Déu per a l'església perquè es cantessin les seves lloances", segons Jehan Titelouze, però sempre ha estat un instrument profà. Els grecs l'utilitzaven al circ, les societats burgeses als salons, les sales de concerts l'incloïen a l'orquestra. L'orgue és molt versàtil.

Quin Bach li interessa més, el dels concerts? El de les sonates? El de la Passió? El de missa? El de les Variacions?

El de fuga i contrapunt que està present en totes les seves obres.

Com ell, a més de l'orgue toca el clavicèmbal i el clavicordi. A causa de Bach? És aquesta la seva manera d'apropar-se el més possible a la seva música i al seu esperit?

Sí, absolutament, sobretot no hem d'oblidar el clavicordi, que era l'instrument de teclat domèstic més practicat i més important a l'Alemanya del XVIII.

On hem de buscar el Bach d'avui: a la música clàssica? En el contemporani? En electrònica?

En la seva música, que fa possible tantes emocions... sempre que el respectem.

Si li demanessin que triés tres, només tres, partitures per a qualsevol dels instruments per als quals va escriure Bach, quines serien les elegides?

No soc capaç de respondre aquesta pregunta. Les obres de Bach són molt versàtils i poques vegades estan pensades per a un sol instrument quan s'escriuen. A l'orgue es pot tocar una peça de clavicèmbal, tot i que s'ha pensat i composta amb el clavicèmbal.

I fora del camp de la música clàssica?

Tota la música m'interessa si em toca quan l'escolto.

Li interessa la improvisació? Hi haurà una improvisació final durant el concert de dissabte?

Crec que no, m'interessa molt però en general només improviso en un context litúrgic.

I la música contemporània? Hi ha a qui se li indigesta. Com superar aquest prejudici?

Cal convèncer el públic perquè escolti lliurement sense prejudicis.

Peter Planyavsky, organista: “Tocar durant molts anys setze misses setmanals em va donar una base immensa”

Organista, compositor, improvisador i pedagog, l'austriac és una de les grans veus de l'orgue europeu contemporani. Durant més de tres dècades va ser director musical i organista de la catedral de Sant Esteve de Viena, alhora que impartia docència a la Universitat de Música i Art Dramàtic.

Ignacio Ribas
dj., 06/11/2025

Peter Planyavsky, organista (Bondia)

Du a terme una agenda completa com a recitalista, coach a tallers i classes magistrals i membre de jurats. Ha fet gires per Amèrica del Nord, Japó, Austràlia, Sud-àfrica i la majoria de països europeus. La seva música combina la saviesa de la tradició amb una llibertat rítmica i harmònica sorprenent, plena de colors i d'humor subtil. Amb motiu del concert de demà a l'arxiprestal de Sant Esteve, hi conversem sobre el seu recorregut vital, l'art de la improvisació i el futur d'un instrument que continua captivant oients de totes les generacions.

Va ser durant dècades una figura central a la catedral de Sant Esteve de Viena. Com recorda aquells anys?

Van ser temps apassionants. Com a director musical vaig poder participar en la transició cap a la

nova litúrgia del Concili Vaticà II. El projecte més rellevant, però, va ser la construcció del nou orgue, ara anomenat Orgue del Cor, inaugurat el 1991.

Viena és un far de la música europea. Com ha influït en la seva manera d'entendre l'orgue?

Moltíssim. Els compositors del "classicisme modern" –Hindemith, Stravinsky, Bruckner, Richard Strauss–han deixat una empremta profunda en mi. A Viena he tingut la sort de viure interpretacions inoblidables.

Què va aprendre del seu mestre, el compositor i organista Anton Heiller?

Un estil harmònic equilibrat entre colors exquisits i una tonalitat lliure, sempre amb una qualitat vocal i melòdica que dona vida a la música.

El seu llenguatge uneix tradició i modernitat. Quin és el seu procés de creació?

Cerco colors que expressin millor la idea harmònica i, alhora, claredat per a ritmes complexos i textures polifòniques. L'orgue permet infinites combinacions, i això em fascina.

'Tocata alla Rumba' és una de les seves obres més conegudes. Com va néixer?

Sempre m'han atret ritmes com 5/8, 7/8 o 3+3+2, aquest últim és la rumba. Per a una de les meves primeres gires a l'Àsia volia oferir una peça com a record als amfitrions, i així va sorgir aquesta tocata tan rítmica i vital.

Quin paper juga la improvisació en la seva vida musical?

És essencial. En la litúrgia catòlica cal improvisar sovint per ajustar-se al ritme del servei. Durant molts anys vaig tocar fins a setze misses setmanals, això em va donar una base immensa per desenvolupar la creativitat.

Cada orgue és diferent. Com afronta aquest repte a l'hora d'improvisar?

És un repte i alhora un regal. Cada instrument ofereix nous colors i inspiracions. També l'espai – gran o petit, reverberant o sec– influeix en el resultat i obre camins inesperats.

Com a pedagog, quin consell dona als seus alumnes?

Els demano que imaginin la primera vegada que una obra va ser escoltada. Què hi havia de nou? On rau la sorpresa? Només així podem fer que la música torni a sonar viva.

L'orgue està íntimament lligat a l'espai on es troba. Quina importància dona a l'acústica i a l'arquitectura?

Molt gran. Hi ha obres que no toco en una gran església perquè la polifonia es perdria, i d'altres que necessiten la reverberació per respirar, com certes peces de Liszt.

Ha tocat en molts orgues arreu del món. N'hi ha algun que l'hagi marcat especialment?

No podria triar-ne només un. Però recordo amb emoció els instruments de Haarlem, Ratzeburg, Bressanone, l'Old West Church de Boston i, per descomptat, "el meu" orgue de la catedral de Viena.

Com combina el respecte per la tradició amb la recerca de nous llenguatges?

Depèn molt de l'orgue i del lloc. Els contrastos en un programa són revitalitzadors. M'agrada

mostrar com una mateixa melodia –com Pange Lingua o Veni Creator– pot travessar segles amb estils completament diferents.

‘Tocata ma non troppo’ té un caràcter íntim i meditatiu. Què volia expressar-hi?

Que una tocata no ha de ser necessàriament forta ni ràpida. Aquesta només utilitza tres registres i convida al recolliment. “Toccare” vol dir, simplement, tocar, acariciar les tecles.

El seu humor musical és conegut. Pot ser divertit, l’orgue?

I tant! Pot ser molt divertit, encara que, evidentment, no durant la litúrgia!

També és autor de llibres com ‘Katholische Kirchenmusik’ (Innsbruck 2010) i una biografia d’Anton Heiller (2009). Què el va motivar?

La biografia d’Anton Heiller era necessària: va ser una figura cabdal de la música austríaca. El llibre Katholische Kirchenmusik va sorgir a proposta de l’editorial, amb la voluntat d’oferir una visió panoràmica i formativa.

Com veu el futur de la música d’orgue?

Té etapes d’alts i baixos. L’època d’or, entre 1950 i 1990 ja és història, però tornarà. Avui és molt més fàcil escoltar bons instruments, abans calia viatjar hores per trobar-ne un.

Què recomanaria a un jove organista que comença a compondre o improvisar?

Escoltar molts bons músics, comparar, aprendre a escoltar amb obertura i curiositat.

Si hagués de definir la seva relació amb l’orgue en tres paraules?

La meua vida, la meua veu, el meu medi.

I què espera del públic d’Andorra en aquest concert?

Que pensi i que somrigui. Si els assistents marxen a casa amb la sensació d’haver estat commoguts i entretinguts, la meua missió estarà complerta.

Bondia

L'harmònim de Sant Esteve tornarà a casa aquest estiu

Serà el primer dels tres instruments a passar pel taller, el seguiran Encamp i Ordino
A. L.

dl., 07/04/2025

L'harmònim de Sant Esteve, mesos enrere, arraconat al cor del temple. (Bondia)

Són els grans desconeguts del nostre patrimoni musical. Encara més que els orgues, amb la diferència que els orgues s'han beneficiat de la gota malaia del festival i de la paciència infinita d'Ignasi Ribas, que fa tres decennis que pica pedra per posar-los al lloc que es mereixen i ha concitat, raríssim miracle, la complicitat institucional per protegir-los i divulgar-los. Els harmòniums, en canvi, s'havien quedat al racó. En el cas del de l'arxiprestal de Sant Esteve, de forma literal: al racó del cor, darrere de l'armari noble de l'orgue de veritat i, atenció, a sota del tètric pas de Setmana Santa, amb Crist jacent dintre de la caixa de vidre.

Tot plegat componia una escena pelet gore i no apta per a tots els estómacs. Però si un dia d'aquests tenen l'oportunitat d'enfilar-se al cor, a més de contemplar l'espectacle de peus, mans i tecles que dibuixa Ribas quan toca l'orgue, comprovaran que l'harmònim ha desaparegut. Per sort, no ha acabat a la deixalleria, on semblava destinat, sinó al taller de David Iglesias, orguener de Vic especialitzat a tornar a la vida instruments desnonats com el nostre harmònim. Se n'hi va anar fa uns mesos i diu Ribas, que ha gestionat aquesta resurrecció, que a l'estiu el tindrem de nou entre nosaltres. És l'harmònim un instrument vocacionalment humil, que adquirien les parròquies (i les arxiprestals) que no es podien permetre un orgue. Del de Sant Esteve sabem que el va fabricar el taller parisenc d'Alphonse Rodolphe, facteur d'orgues harmòniums, però no sabem quan. Mossèn Ramon Sàrries el recorda sempre inútil per al servei i arraconat al cor, "ja ho estava quan vaig venir el 1978 per fer de vicari", i creu haver llegit en algun vell paper que va ser la donació d'una família de feligresos que tenia un parent que exercia de mossèn a l'arxiprestal, amb tota probabilitat a la primera meitat del segle XX. Res més.

Quan torni a l'estiu, sosté Ribas, el que tindrem serà més aviat un harmònim nou de trinca que no un de restaurat, "ideal per a la música litúrgica però també per fer-hi concerts, i que molt probablement es destinarà a la capella lateral del temple". Els harmòniums, diu, són instruments de vent com l'orgue, però amb llengüeta, i que a diferència de l'orgue, que genera l'aire amb un motor interior, ha de recórrer a un sistema de pedals per insuflar-ne. No té tubs, una altra gran diferència, i tot i que l'orgue té registres similars, el so és "totalment diferent. Va ser, en fi, un instrument molt

estès que va generar un repertori molt ampli, tant per a harmòniams sol com acompanyat de veus, que seria molt interessant de recuperar”.

Ho comprovarem a l'estiu, ja ho han vist. I serà el primer d'una campanya de recuperació del patrimoni musical perquè ja esperen tanta els harmòniums d'Encamp i d'Ordino, tots dos avui muts.

Ribas reclama un orgue "digne" per a Meritxell

“No és un orgue ni pràcticament un harmòniams, és un electrodomèstic”. Amb aquesta inusual severitat descrivia ahir Ribas l'instrument que el santuari de Meritxell va estrenar el setembre del 2023, sobre el paper un harmòniams de la casa Johannus de dos teclats i pedaler que va costar 25.000 euros i que va ser un obsequi de la casa de colònies AINA a la basílica. “Un santuari com Meritxell es mereix un orgue de tubs i estem fent gestions per aconseguir-ho”, insisteix Ribas. El nou Johannus, en fi, va substituir l'anterior harmòniams, de la casa Domus i que segons les males llengües es va espatllar perquè els ratolins es van cruspitar els cables dels pedals. El cert és que Meritxell mai no ha tingut el gran orgue de tubs que a dreia llei li toca. Es veu que quan Ricardo Bofill projectava el temple es va parlar de l'oportunitat d'instal·lar-ne un, però es va acabar descartant per les difícils condicions climàtiques que hauria hagut de suportar. Si visiten Meritxell no es deixin enganyar: els tubs que decoren el teclat del Johannus són estrictament decoratius, no teanen cap funció musical.

Bondia

Un xaval de 145 anys

L'arxiprestal de Sant Esteve recupera l'harmònim, un Rodolphe del 1880 que estava desnonat al cor del temple

A. L.

dj., 16/10/2025

El teclat estava especialment deteriorat: després de passar per l'orguener, com nou. (Facundo Santana)

Ni que s'haguessin posat d'acord: quinze dies enrere tornava a casa –que serà el Rosaleda fins que acabin les obres a l'Auditori– l'històric piano de Ràdio Andorra, un venerable instrument fabricat cap al 1870 per la casa Érard de París i que va arribar el 1950 a l'estudi 1 del Roc de les Anelles. S'havia passat els últims onze mesos al taller Fortepiano de Barcelona i en va tornar fet un xaval. Doncs amb l'harmònim de l'arxiprestal de Sant Esteve ha passat exactament el mateix: la tardor passada també el van portar al metge –en aquest cas, al taller de l'orguener David Iglesias, de Vic– i en va tornar rejoyenidíssim el 26 de setembre a les 17 hores, per concretar. L'endemà mateix l'organista Ignacio Ribas el va estrenar a la missa vespertina. Un honor i a la vegada un plaer, deia la setmana passada, "perquè no l'havia pogut escoltar mai i perquè sona fantàsticament bé. El so és grandíós".

No l'havia escoltat ell i de fet molt pocs són els que se'n recorden. Ni mossèn Ramon, que el 1978 es va estrenar com a vicari ja se'l va trobar fora de servei. Les últimes dècades les havia passat en un racó del cor, als peus de la rosassa de Sant Esteve i, glups, sota un Crist Jacent que també havia quedat allà arraconat. Costaven de veure de tan amagats com estaven, però tots dos, harmònim desballestat i pas de Setmana Santa, conformaven una escena pelet gore, les coses com són.

Ja no hi són. Ignorem on ha anat a espetegar el Crist Jacent. L'harmònim s'ha reubicat amb tots els honors al presbiteri del temple, en un lloc de privilegi on el mateix Ribas el toca a cada servei litúrgic. De fet, combina l'orgue amb l'harmònim, així que ara puja al cor i després baixa al presbiteri: ara que el té amb plenes facultats el que s'ha de fer és tocar-lo, diu. Música litúrgica sobretot, però no només litúrgica, perquè l'harmònim va ser fins a l'eclosió del Romanticisme i el triomf definitiu del piano un instrument molt estès, especialment entre les parròquies amb recursos justets. També era un instrument d'ús domèstic, i compositors com César Franck i, més cap aquí, Arthur Schönberg, n'estaven enamorats. Existeix, insisteix Ribas, un riquíssim repertori per a harmònim sol o per a harmònim i veu, piano i cordes que tocarà explotar en pròximes edicions del Festival d'orgue. I no serà difícil, perquè forma part dels estudis d'orgue i molts organistes en són també consumats intèrprets.

El nostre és un instrument fabricat pel taller parisenc d'Alphonse Rodolphe cap al 1880 –un decenni més vell que el piano de Ràdio Andorra–, no s'ha pogut precisar la data exacta que va ser fabricat i es desconeix quan va ser adquirit per l'arxiprestal. Fa com a mínim mig segle que era incapaç de sonar, i el mateix orguener adverteix que li va arribar en un pèssim estat de conservació. El que més havien patit eren el teclats, els registres i la manxa element fonamental de l'harmònim que permet insuflar aire de forma mecànica i que és exactament el cor de l'instrument: sense manxa no hi ha aire, i sense aire no hi ha so. Tampoc sense els pedals que insuflen aire a la manxa. Perquè l'harmònim és un instrument singularíssim, amb pedals que no sonen, com els de l'orgue, sinó que serveixen per insuflar aire a la manxa, i amb llengüetes en lloc de tubs. Tot gat fa que es comporti abans com un instrument de corda abans que com un de tecla, i que sigui l'únic que pot modificar el so a voluntat de l'intèrpret, exercint més o menys pressió amb els pedals. Això està fora de l'abast no només del piano i del clavecí, sinó també de l'orgue. El millor de tot és que no necessita un gran manteniment i que les llengüetes no són tan delicades com els tubs del Danion, que s'han d'afinar a cada concert.

En fi, que la pròxima vegada que entrin a Sant Esteve no tinguin por i avancin fins al presbiteri a saludar-ne el nou inquilí. Ja no els dic que vagin dissabte a missa a escoltar-lo. I pensin que fa 145 anys que ronda pel món. Les coses que explicaria, si parlés.

El director de Cultura del Govern, Joan-Marc Joval; la cònsol menor d'Andorra la Vella, Olalla Losada; l'arxiprest de les Valls, mossèn Ramon Sàrries; el director artístic del festival, Ignacio Ribas, i el conseller de Cultura d'Escaldes-Engordany, Valentí Closa. I ANA/M.R.

Publicat: 7 abril, 2025

26a edició

El Festival Orgue&nd desplega deu concerts al llarg de l'any amb una mirada contemporània

La 26a edició s'inaugura el 18 d'abril amb un Rèquiem de Victoria i suma noms com Juan de la Rubia, Wayne Marshall i Angela Metzger

Com si fos una llàntia simbòlica, l'orgue encendrà una vegada més les esglésies d'Andorra al llarg d'un any ple de música, espiritualitat i redescobriments. El **Festival Internacional Orgue&nd**, que enguany celebra la seva **26a edició**, arrencarà el **Divendres Sant**, 18 d'abril, i desplegarà una proposta sonora singular que s'estendrà fins a final d'any amb **deu concerts repartits en tres temporades**: primavera, estiu i hivern.

Amb el lema '**A la llum de...**', la programació proposa una lectura profunda de la música a través de la mirada contemporània. Cada concert esdevé una invitació a reinterpretar compositors, estils i contextos des de l'actualitat, amb noms com **J.S. Bach, Tomás Luis de Victoria, Cabanilles, Liszt o Messiaen**, però també a través de creació viva, improvisació i diàleg amb altres llenguatges com el **cinema mut**. "Posar una obra a la llum

vol dir fer-la parlar avui, amb la sensibilitat del nostre temps”, ha explicat el director artístic del festival, Ignacio Ribas.

El festival s'inaugurarà amb un concert de gran intensitat emocional: Musica Ficta, sota la direcció de **Raúl Mallavibarrena**, interpretarà l'últim Rèquiem de **Tomás Luis de Victoria**. D'altres cites destacades inclouen la projecció de 'El gabinet del Dr. Caligari' amb música en directe de **Juan de la Rubia**; la presència de **Wayne Marshal**, i el concert de **Angela Metzger**, qui farà brillar l'obra de Bach des d'una perspectiva actual. També s'hi afegeixen noms com la jove promesa francesa **Alma Bettencourt**, qui clourà l'edició el 27 de desembre.

Els concerts tindran lloc en tres espais emblemàtics: l'església de **Sant Esteve d'Andorra la Vella**, l'església de **Sant Iscle i Santa Victòria de la Massana**, i **Sant Pere Màrtir d'Escaldes-Engordany**. Les actuacions es faran a les 21.30 hores i seran gratuïtes.

A més de la dimensió artística, el festival manté un compromís ferm amb la pedagogia i el patrimoni. Aquest any es presentarà un **nou llibre dedicat als orgues d'Andorra** i un recull de **dibuixos escolars** que apropen aquest instrument als més joves. Paral·lelament, s'ha iniciat la **restauració d'un antic harmònim** de Sant Esteve, peça històrica que s'espera recuperar per a ús litúrgic i concertístic en els pròxims mesos.

El festival compta amb el suport del **Ministeri de Cultura**, els tres **comuns organitzadors**, i l'**Associació Amics dels Orgues de les Valls d'Andorra**, que cada any fan possible aquesta cita que creix en projecció internacional. “Ens situem al nivell dels grans festivals europeus”, ha afirmat la cònsol menor d'Andorra la Vella, **Olalla Losada**, durant la presentació del festival, tot destacant que “ho fem amb qualitat, accés lliure i vocació educativa”.

EL PERIÒDIC d'ANDORRA

Publicat: 17 abril, 2025

Festival internacional

Música Ficta obre el festival Orgue&nd amb sis veus i un clàssic renaixentista: el Réquiem de Victoria

Aquest concert inicial tindrà lloc aquest divendres a les 21.30 hores a l'església de Sant Esteve d'Andorra la Vella

“Jo penso que una música de rèquiem pot ser interessant d'escoltar per a tothom, ja que és un art que parla de la idea de la mort. Un últim destí del qual ningú se n'escapa”. Aquest és un dels arguments amb què el director del grup de música antiga Música Ficta, Raúl Mallavibarrena, convida el públic andorrà a assistir al **concert d'obertura del festival Orgue&nd, que tindrà lloc aquest divendres a les 21.30 hores a l'església de Sant Esteve d'Andorra la Vella**. Un concert en què la formació, acompanyada d'un organista, interpretarà una de les obres cabdals del renaixement espanyol: el Réquiem de Tomás Luis de Victoria. “És l'última obra que va escriure el compositor d'Àvila abans de morir, i es considera una mena de ‘Cant del cigne’. És una obra molt dramàtica, molt pessimista però, alhora, molt bonica i emocionant”, avançava Mallavibarrena.

El director ovetenc explicava que aquesta és una obra que fa 20 anys que interpreten des de Música Ficta, i que han portat a escenaris internacionals, com Alemanya, així com a nombrosos festivals espanyols. De fet, ja l'han enregistrada dues vegades. Tot i això, aquesta serà la primera ocasió en què la interpretaran amb l'acompanyament d'un organista. Aquesta vegada, ho faran amb Ester Ciudad, especialista en música antiga. "Penso que pot ser una experiència interessant pel públic andorrà. No és habitual, perquè no és música comercial com la que escoltem actualment, però precisament per això té un valor afegit", apuntava el director.

Mallavibarrena, de fet, considera que assistir a aquest concert serà com viatjar en el temps i reviure una pràctica musical que, en el seu moment, tenia una funció litúrgica. "En aquella època, el concepte de concert no existia. És com ara amb el tema de les exposicions: abans, la música s'interpretava en un funeral, amb cants gregorians... El que fem ara és recrear i recuperar una cerimònia litúrgica de principis del segle XVII", explicava, mentre afegia que "escoltar un concert d'aquest tipus és adonar-se que tots som molt més semblants del que pensem. És com quan una persona contempla un quadre de Caravaggio: un se n'adona que tenim la mateixa sensibilitat ara que fa 400 anys". Així doncs, per aquest concert, Música Ficta actuarà amb sis intèrprets, ja que l'obra està escrita per a sis veus i, just després de l'actuació al Principat, el conjunt es traslladarà a Alemanya, on iniciaran una gira, informa l'ANA.

L'Orgue&nd comptarà amb Angela Metzger

Creat:

Actualitzat:
05.08.2025 | 06:16

El **Festival Orgue&nd** presenta el sisè concert del cicle, sota el lema *A la llum de J. S. Bach (I)*, protagonitzat per la prestigiosa organista alemanya **Angela Metzger**, professora d'orgue a **Bayreuth** i reconeguda solista internacional.

UNA DESENA DE CONCERTS DE GRANS FIGURES INTERNACIONALS EN LA 26A EDICIÓ DEL FESTIVAL ORGUE&ND

07 Apr / 2025

Una desena de concerts de grans figures internacionals en la 26a edició del Festival ORGUE&nd

Entre abril i desembre artistes de primer nivell actuaran a les esglésies de Sant Esteve d'Andorra la Vella, Sant Iscle i Santa Victòria de la Massana i Sant Pere Màrtir d'Escaldes-Engordany

El Festival Internacional ORGUE&nd arrenca el pròxim 18 d'abril, Divendres Sant, i portarà al país una desena de concerts de primer nivell. La cita celebra enguany la 26a edició com un esdeveniment totalment consolidat al país i en l'àmbit internacional, que des de la seva creació i de manera ininterrompuda ha ofert una programació amb els millors intèrprets del món.

El projecte, que impulsa l'Associació Amics dels Orgues de les Valls d'Andorra sota la direcció artística de l'organista Ignacio Ribas, porta aquest any per lema A la llum de... i busca que l'espectador explori la música des de diferents angles. "Un dels objectius del festival és fer de l'orgue un instrument viu i present que connecti amb la societat actual", ha indicat Ribas

ORGUE&nd s'estructura en tres temporades distribuïdes en les quatre estacions de l'any, tal com ha explicat el director del festival. Així doncs, es proposen tres concerts en la temporada de primavera; quatre, en la temporada d'estiu i tres, en la temporada de tardor-hivern.

Andorra la Vella és de nou una de les principals seus del certamen, ja que l'església de Sant Esteve acull 6 dels 10 recitals, que tindran lloc al llarg de tot l'any. La resta se celebraran a les esglésies de Sant Iscle i Santa Victòria de la Massana i Sant Pere Màrtir d'Escaldes-Engordany. El programa preveu concerts amb l'orgue com a únic protagonista i altres recitals amb propostes combinades amb altres disciplines com el cinema.

Un any més, el certamen s'impulsa amb la participació de l'Associació Amics dels Orgues de les Valls d'Andorra, l'Arxiprestat de les Valls d'Andorra, els comuns d'Andorra la Vella, la Massana i Escaldes-Engordany, el Govern i amb la col·laboració de l'Ambaixada d'Espanya i l'Andorra Sax Fest.

Durant la presentació de la nova programació, la cònsol menor d'Andorra la Vella, Olalla Losada, ha celebrat que el Festival internacional d'orgue situï la parròquia i el país en el mapa dels esdeveniments al voltant de l'orgue, ja que les primeres figures d'aquest instrument visiten cada any Andorra per oferir recitals de gran qualitat.

Per la seva banda, el director de Cultura del Govern d'Andorra, Joan Marc Joval, ha recordat que l'ORGUE és un dels festivals més consolidats a Andorra que preserva i manté a l'ordre del dia aquest instrument. Per la seva banda, Mossèn Ramon Sàrries, arxipreste de les Valls, ha posat èmfasi en el fet que el festival ha aconseguit amb escreix els seus propòsits: popularitzar la música d'orgue i deslligar l'orgue com a instrument litúrgic.

El Festival Internacional Orgue dóna el tret de sortida a la seva 26a edició amb una proposta musical que va més enllà del clàssic, amb interpretacions de Bach, jazz i música contemporània. El festival que arrencarà aquest Divendres Sant, es prolongarà fins a finals d'any amb un total de deu concerts per a tot tipus de públic, sota el lema "A la llum de..."

"El tema del lema, en realitat fa referència a posar en relleu aquestes partitures una mica més enllà del que és el paper en si, ja que no tenen gaire valor si no són interpretades a la llum de la nostra perspectiva actual com a intèrprets. És aquesta visió d'unió entre el passat i el present" ha comentat el director del festival, Ignacio Ribas.

Els concerts es distribuïran en tres temporades i comptaran amb la participació d'organistes de renom internacional provinents d'Espanya, Itàlia, Alemanya, Àustria, França i Gran Bretanya. En el marc de la presentació del festival, Ribas ha avançat que la programació comptarà amb propostes tan especials com el concert 'Musica Ficta' del director Raúl Mallavibarren, on es podrà apreciar un alt nivell de música vocal; la presència de grans solistes com Angela Metzger o Wayne Marshall, que presentarà un programa molt eclèctic que inclourà també música jazz; el concert de Juan de la Rubia, que posarà la banda sonora a la pel·lícula de cinema mut 'El Gabinete del doctor Caligari' que es projectarà en directe; o la jove promesa francesa de 21 anys Alma Bettencourt, que recentment ha guanyat la prestigiosa plaça a la residència de Radio France.

Com a novetat, el festival publicarà dues obres: un llibre sobre els orgues d'Andorra i una publicació amb dibuixos fets per alumnes de centres educatius sobre els orgues del país.

A més de la programació, es destaca la restauració de l'antic harmònim d'Andorra la Vella, que serà utilitzat com a instrument a l'església de Sant Esteve en els propers mesos. Aquest projecte forma part de l'objectiu del festival de preservar i revitalitzar els instruments històrics del país.

Els concerts es faran a diversos punts d'Andorra, amb la seva seu principal a l'església de Sant Esteve d'Andorra la Vella, que acollirà sis dels deu concerts, a més d'altres ubicacions com l'església de Sant Iscle i Santa Victòria de la Massana i l'església de Sant Pere Màrtir d'Escaldes-Engordany.

WRITTEN BY

Culturàlia:

El 26è Festival ORGUE&nd acull l'organista francès Benjamin Alard

per

Divendres, 12 de setembre de 2025 - 11:20h

L'organista francès Benjamin Alard. I Sprague-Coolidge

L'Església de Sant Pere Màrtir d'Escaldes-Engordany es convertirà en escenari d'un dels concerts més esperats del 26è Festival Internacional ORGUE&nd aquest dissabte 13 de setembre. A les 21:30 hores, el "prestigiós" organista francès Benjamin Alard, una de les figures "més reconegudes del panorama organístic mundial" i especialista en l'univers de J. S. Bach, oferirà un programa d'excel·lència dedicat al compositor alemany.

El recital proposa un recorregut per la riquesa i la diversitat de l'obra organística de Bach, amb concerts transcrits de Vivaldi, sonates en trio i la brillant Tocata, adagio i fuga en do major. Una ocasió única per gaudir a Andorra del talent d'un intèrpret de referència internacional que, amb cada interpretació, acostava l'oient a la llum i la profunditat d'un dels gèneres més grans de la música occidental, segons ha detallat el director de l'organització 'Amics dels Orgues', Ignacio Ribas.

L'entrada és lliure amb col·lecta, però l'aforament és limitat a 199 places. Les reserves es poden fer a través del web www.amicsdelsorgues.com.

El Festival ORGUE&nd arribarà a la seva 26a edició i consolida així la seva aposta per portar a Andorra alguns dels millors organistes del món i apropar al públic la complexitat d'aquest instrument.

Marc Hasnaoui

Juan de la Rubia farà un recital a l'església de Sant Esteve

L'organista de la Sagrada Família Juan de la Rubia tocarà aquest dissabte a la nit a l'església de Sant Esteve en un recital en què posarà música a la pel·lícula "El gabinet del Dr. Caligari". L'acte forma part del Festival internacional Orgue&nd.

Alexia Alcalá

|

12.07.25

El cinema mut i la música d'orgue **s'uneixen aquest dissabte en un recital molt especial a càrrec de Juan de la Rubia**, organista de la Sagrada Família. En l'acte es projectarà el clàssic del cinema de terror "**El gabinet del Dr. Caligari**".

De la Rubia hi posarà la banda sonora en directe amb una **interpretació improvisada amb l'orgue**. Ara bé, tot i ser una improvisació, hi ha un **estudi previ de la pel·lícula** per saber què cal transmetre en cada moment.

"Cadascun dels personatges per mi té la seva música i el seu ambient musical. Sona d'una manera o d'una altra. Aleshores el que jo voldria és transmetre el caràcter d'aquests personatges, que estan molt ben descrits a la imatge, poder-los descriure també amb el so."

Juan de la Rubia, organista

I no només els personatges, sinó també **totes les altres escenes**.

"Imagineu que han de pujar una sèrie d'esglaons. També tenen la seva melodia. O un cop, una finestra que es trenca..."

Juan de la Rubia, organista

Tot i que la pel·lícula d'aquest dissabte a la nit és de terror, l'artista **desmitifica el fet que l'orgue s'associï només a aquest gènere**.

"L'orgue serveix per a tot. L'orgue pot tenir moments molt dolços i pot expressar molts més efectes més enllà de tot aquest tòpic del terror, una cosa tètrica..."

Juan de la Rubia, organista

La proposta forma part del **26è Festival internacional Orgue&nd**. Serà a dos quarts de 10 a l'església de Sant Esteve.

Etiquetes

Wataru Hirai a l'església de Sant Iscle i Santa Victòria

Del Japó a Andorra. El guanyador del Sax Fest, Wataru Hirai actua a l'església de Sant Iscle i Santa Victòria dins el cicle internacional d'orgue.

Rosa Alberch

|

02.08.25

Ell i l'organista **Fabio Macera** han estat assajant els dies previs a la mateixa església el programa que porta per nom "**A la llum de l'ànima**" i que conté peces del clàssic francès i alemany fins a la Itàlia moderna amb un arranjament d'**Ennio Morricone**.

"És una transcripció, però que crec que pot ser molt íntim, pot donar una emoció molt intensa per a nosaltres que ho toquem i per al públic que serà present."

Fabio Marcet, organista

El **saxofonista japonès** està content de ser a Andorra on tornarà al febrer dins el **ClàssicAnd** i al març amb el **Sax Fest**.

"És realment una cosa de cor, l'emoció, buscar la música, els sons..., m'interessa molt. "

Wataru Hirai, saxofonista

Èric Mompel

Angela Metzger porta la llum de Bach a Andorra

La reconeguda organista alemanya Angela Metzger ofereix dissabte a la tarda el sisè concert del festival Orgue&nd, amb el títol “A la llum de Johann Sebastian Bach”. La cita tindrà lloc a dos quarts de deu del vespre a l’església de Sant Esteve d’Andorra la Vella.

Alexia Alcalá

|

09.08.25

El concert és un homenatge a **Bach**. Gran part del repertori està dedicat al compositor alemany, però també s’hi interpretaran obres de **Buxtehude, de Liszt i del compositor contemporani Daniel Glaus**, tots marcats per la influència de Bach. L’actuació convida a descobrir com la llum de Bach travessa els segles i continua inspirant compositors i intèrprets.

"M'agradaria mostrar Bach, com d'important va ser i encara és per a la música. Per descomptat, per a la música d'orgue, especialment."

Angela Metzger, organista

A més de concertista, **Metzger també és professora d'orgue**. Un dels consells que més repeteix als seus alumnes, més enllà de la preparació tècnica de les peces, és la **importància de la interpretació en directe per connectar profundament amb el públic**.

"Interpretar-la com si fos la primera vegada que toques la peça. Es tracta de ser apassionat amb la música, per l'amor a la música i la seva frescor."

Angela Metzger, organista

L'organista ha actuat internacionalment als teatres i catedrals més importants de ciutats com ara **Berlín, Colònia i Londres**. En la seva primera visita a Andorra, la prestigiosa solista ha expressat la seva il·lusió per formar part del festival.

El concert tindrà lloc a **dos quarts de deu del vespre a l'església de Sant Esteve d'Andorra la Vella**.

Imatges: Txell Taboada

Imatges cedides: Associació Amics dels Orgues de les Valls d'Andorra

"A la llum de l'ànima", recorregut sonor al Festival ORGUE AND 2025

"A la llum de l'ànima" és una proposta del Festival ORGUE AND 2025 que mostra un recorregut sonor que travessa estils i èpoques, des del barroc de Wilhelm Friedemann Bach fins al lirisme cinematogràfic d'Ennio Morricone.

Max Capdevila Canton

|

03.08.25

L'organista **Fabio Macera** i el saxofonista **Wataru Hirai**, guanyador del **Sax Fest**, van omplir l'**església de Sant Iscle i Santa Victòria de la Massana**. Amb un repertori per a orgue i saxòfon, les obres tocades van mostrar una gran força poètica i espiritual.

El següent concert d'orgue serà el dissabte vinent a l'**Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella**.

Alma Bettencourt tanca el 26è festival Orgue&nd

L'organista Alma Bettencourt ofereix aquest dissabte a la nit un concert de Nadal, que també és l'últim del festival Orgue&nd, amb el títol "A la llum de París". La cita tindrà lloc a dos quarts de deu a l'església de Sant Esteve d'Andorra la Vella.

Max Capdevila Canton

|

27.12.25

El concert és un **homenatge a cinc compositors francesos**. Tot el repertori explora la **diversitat dels llenguatges i les formes de l'escola d'orgue dels segles XIX i XX**. L'actuació convida a mostrar el llegat dels artistes **passant de la música romàntica a la contemporània**.

"Tocaré diverses obres de Langelais, Dupré, Duruflé, Messiaen i Leguay. Són copositors i organistes francesos que han tingut grans tribunes a París. Els hi faig un homenatge."

Alma Bettencourt, organista

En el **seu primer concert al Principat**, l'organista, resident a Ràdio França i que ha acabat el curs d'orgue al conservatori de París, valora positivament **tancar el cartell del festival**.

"Estic molt contenta de formar part d'aquest festival juntament amb magnífics artistes. Em permet descobrir instruments i també la parròquia que no coneixia."

Alma Bettencourt, organista

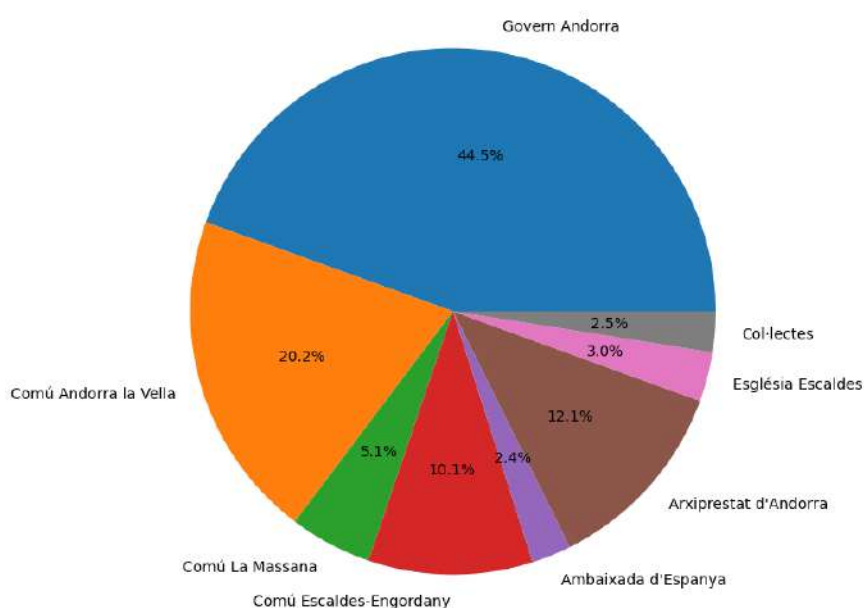
El concert tindrà lloc a dos quarts de deu a l'**església de Sant Esteve d'Andorra la Vella**.

4. Memòria econòmica, resum

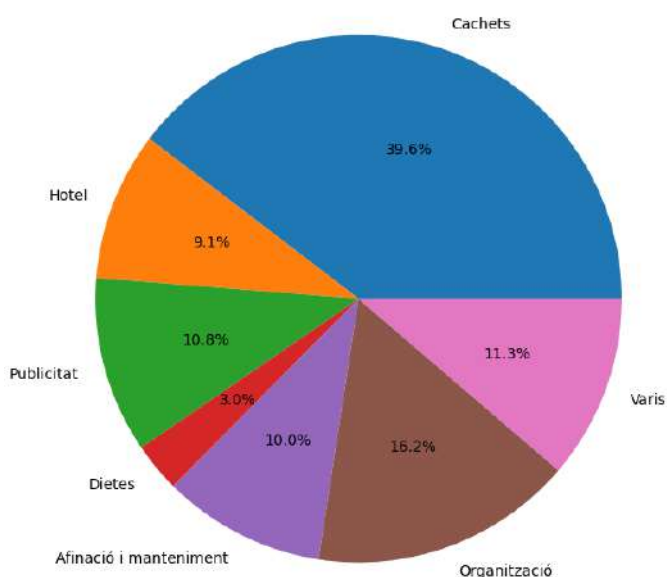
Financiació

La financiació es realitza per conveni entrediverses entitats públiques com el Govern d'Andorra, els Comuns d'Andorra la Vella, Escades-Engordany, la Massana, i l'Arxiprestat d'Andorra. Es suma l'aportació de l'Ambaixada d'Espanya a Andorra, de les col·lectes i puntualment la de l'església d'Escaldes-Engordany.

Ingressos 2025: 49435 €

Despeses 2025: 49510,18 €

Categoria "Varis" inclou:

- Vídeo
- Audicions i tallers
- Gestions
- Comissions bancàries/transfers